

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ

«...ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν
οἷς ἰσθᾶ πρόφερον αὐὰ φύσιν δαίμωνσιν ἕκαστα...»

ΧΡΥΣΑ ΕΡΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ΒΑΛΤΕΤΣΙΟΥ 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Α. Π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Νέας Περιόδ. τόμ. Ζ'

ΙΟΥΝΙΟΣ 1929

Τεύχος 6

Η ΑΡΕΤΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει ἐξηγήθη, ὅτι ἡ ἔννοια τῆς πατρίδος δὲν εἶναι χιμαιρική, οὐδὲ ἐπίκτητος ἐξ ὑποβολῆς ἀναπτυσσομένη ἀλλ' ὅτι τοῦναντίον εἶναι λογική καὶ πραγματική, παριστώσα σχέσιν ἀνθρώπου πρὸς τὴν περιβάλλουσαν φύσιν καὶ τὴν περιβάλλουσαν κοινωνίαν, ὡσπερ ἔμφυτος ἐξελισσομένη ἀφ' ὅτου οἱ ἄνθρωποι καταλιπόντες τὸν νομαδικὸν βίον ἐγκατέστησαν εἰς ὀμαδικὴν κοινωνίαν.

Ἡ τοιαύτη ἔννοια, κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἐκτεθέντα διεγείρει κατὰ φυσικὸν λόγον τὸ συναίσθημα τῆς φιλοπατρίας, ὅπερ ἐκρίθη πάντοτε ὡς ἐκδήλωσις ψυχικῆς εὐγενείας καὶ ὡς ὑψίστη ἀρετὴ ἀπορρέουσα μὲν ἐξ εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς προπάτορας καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν θεῖαν φύσιν, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ὁποίας ἐξελίχθη διαδοχικῶς ἡ ζωὴ ἐκείνων καὶ διεμορφώθη ὁ ἔθνικος χαρακτήρ, ἀπορρέουσα δὲ ἄμα ἐξ ἐπιγνώσεως ὀφειλομένου καθήκοντος πρὸς τὰ ἴδια τέκνα καὶ τοὺς ἀπωτέρους ἀπογόνους, ὡς διαδόχους τῆς συγχρόνου ἔθνικῆς ζωῆς. τοὺς μέλλοντας νὰ συγκροτήσωσι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν τὴν ἔθνικὴν κοινωνίαν καὶ νὰ διαιωνίσωσι τὴν ἔθνικὴν ἱστορίαν.

Τούτων ἕνεκεν ἡ φιλοπατρία ἐνισχύεται τὸ μὲν ἐκ τῆς γνώσεως τῆς ἔθνικῆς ἱστορίας, ὅσάκις μάλιστα αὕτη ἔχει ἐνδόξους σελίδας, τὸ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγνώσεως τῆς προοιωνιζομένης μελλούσης ἔθνικῆς ἀποστολῆς ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος συμπάσης.

Ἡ φιλοπατρία δὲν ἀντίκειται παντάπασιν εἰς τὴν κοσμοπολιτικὴν ἰδέαν, τὴν ἰδεώδη ἀλληλεγγύην καὶ ἀδελφοποίησιν τῶν λαῶν. Ἡ ἀγάπη

πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα καὶ ἡ καταβαλλομένη μέριμνα καὶ προσπάθεια ὑπὲρ τῆς εὐνομίας καὶ εὐημερίας τῆς πατρίδος, ὡς τμήματος τῆς ἀνθρωπότητος ἀποτελεῖ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν καὶ ἐξυπηρετεῖ διὰ τῆς ἐπιτυγχανομένης μερικῆς βελτιώσεως τὴν γενικὴν πρόοδον ἐκείνης, ὡς συμβαίνει ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ. Ὅποταν διὰ τῆς φιλοπονίας προάγεται ἐκάστη ἀγροτικὴ οἰκογένεια προάγεται καὶ ἡ κοινότης καὶ γενικώτερον, ὁπόταν προάγονται αἱ διάφοροι κοινωνικαὶ τάξεις προάγεται σύμπασα ἡ κοινωνία.

Ἄλλὰ καὶ πέραν τῆς στοιχειώδους ταύτης ἀντιλήψεως, κατὰ τὴν σύγχρονον ἱστορικὴν περίοδον ἡ ἐπίδρασις μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν ἐπεκτείνεται ἀμέσως, τῇ συνδρομῇ μάλιστα τῶν διαφόρων διεθνῶν θεσμῶν καὶ ἰδρυμάτων, ἐπεκτείνεται πολὺ μακρὰν, τοῦλάχιστον ἀνὰ πάντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον : Οὕτω δὲ ἐκάστη ἐθνικὴ ἐξέλιξις συντελεῖ ἤδη ἀμεσώτερον, τελεσφορώτερον ἢ ἐν τῷ παρελθόντι ὑπὲρ τῆς γενικῆς ἐξελίξεως τοῦ μέλλοντος πολιτισμοῦ.

Ἡ ἱστορία πάντων τῶν ἐθνῶν παρέχει ἀξιόζηλα φιλοπατρίας παραδείγματα, βρίθει δὲ τοιούτων ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ πάσας τὰς περιόδους τοῦ ἐθνικοῦ βίου, ἐκτὸς μόνον ὅταν μέλαινα νέφη ἐκάλυπτον τὸν αἴθριον ἐθνικὸν ὄριζοντα, ἐκτὸς ὅταν ἡ ἐγωπάθεια καὶ ἡ φιλοπρωτεία, ἡ ἔρις καὶ ἡ ἐμπάθεια ἐθόλουν τὴν διάνοιαν καὶ ἠμαύρουν χρυσᾶς ἱστορικᾶς σελίδας. Τοιαῦται κηλίδες τῆς ἱστορίας, διδακτικαὶ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν διαφαίνονται κληροδοτούμεναι ἀπὸ περιόδου εἰς περίοδον, ἀλλὰ συνήθως κατὰ τὴν δρᾶσιν στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Οἱ Ἕλληνες τῆς ἐργασίας, οἱ ἀγρόται καὶ οἱ θαλασσοπόροι, οἱ βιοτέχνη καὶ οἱ ἐπιχειρηματῆαι, οἱ θεραπεύοντες τὸν τε λόγιον καὶ τὸν κερδῶνον Ἑρμῆν, ὅπουδήποτε γῆς εὐρισκόμενοι ἐλάτρευσαν πάντοτε τὴν Ἑλληνικὴν πατρίδα παρὰ πᾶσαν λατρείαν πρὸς τὴν θετὴν τοιαύτην καὶ παρὰ πᾶσαν εὐλάβειαν πρὸς τὰς κοσμοπολιτικὰς ἀρχάς.

Η ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΡ.: ΥΠ.: Μ.: ΤΑΞ.: ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ. Σ.: ΣΤ.: ΤΟΥ "ΑΣΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα ἡ Ἐταιρεία τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν ἐξέδραμεν εἰς Ζάκυνθον.

Οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἀδελφοὶ τέκτονες πληροφορηθέντες ὅτι τῆς ἐκδρομῆς προΐσταται ὁ καὶ Ὑπ.: Μεγ.: Ταξ.: τῆς Ἑλλάδος Παναγιώτης Δ. Καλογερόπουλος ἀνῆλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ ὑπεδέχθησαν ἐνθουσιωδῶς αὐτόν, καλέσαντες δὲ ἕκτακτον συν.: ἐδεξιώθησαν τὸν Ὑπ.: Μ.: Ταξιάρχην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συνεκδραμόντας τέκτονες. Κατὰ τὴν πανηγυρικὴν αὐτὴν συνεδρίαν παρέστησαν οἱ ἀδ.: τῆς Σ.: Στ.: τοῦ **Βυζαντίου** ὁ μαθητὴς Μενέλαος Τσαγκαράκης καὶ οἱ διδ.: Ἀθανάσιος Πρωτονοτάριος καὶ Ἀναστάσιος Γαβριηλίδης. ὁ τῆς Σ.: Στ.: τοῦ **Σκενδέρμπεη** μυστ.: διδ.: Χρῆστος Γ. Παπανικολάου ὁ καὶ ὡς δημοσιογράφος παρακολουθῶν τὴν ἐκδρομὴν, ὁ τῆς Σ.: Στ.: **Ἀρμονίας** Ἰππότης Ρόδ.: Εὐγένιος Πατρίκιος καὶ ὁ τέως Σεβ.: αὐτῆς καὶ Ἰππ.: Καδῶς Δημήτριος Σάρος, ὁ τῆς Σ.: Στ.: τοῦ **Προμηθέως** Ἰππ.: τοῦ Ἡλίου Γεώργιος Σχοινᾶς καθηγητὴς, ὁ τέως Σεβ.: τῆς ἐν ὕπνῳ Σ.: Σ.: **Ἀθηνᾶς** Δημήτριος Ι. Καλογερόπουλος 33ος, οἱ τῆς Σ.: Στ.: **Πυθαγόρας** Ἰππ.: Καδῶς Διονύσιος Π. Καλογερόπουλος καὶ Βασίλειος Λαμπίκης ἰατρὸς καὶ ὁ Κραταιοτάτος Ὑπατος Μέγας Ταξιάρχης Παναγιώτης Δ. Καλογερόπουλος. Ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: ἀδ.: Παναγιώτης Μουζάκης 30ος μετὰ τὸ τυπικὸν ἀνοιγμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Στοᾶς προσεφώνησε καταλλήλως τοὺς ἀδ.: ἐκδρομεῖς, ἐξάρας τὰς ἀρετὰς τοῦ διευθύνοντος τὸν ἐν Ἑλλάδι τεκτονισμὸν κραταιοτάτου ἀδ.: Παν. Δ. Καλογεροπούλου καὶ τὴν ἐν γένει δρᾶσιν τοῦ ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας τεκτονισμοῦ. Μεθ' ὃ ἐξιτόρησε τὰ τῆς Στοᾶς του (1) ὡς ἐξῆς :

«Ἐλεύθεροι τέκτονες δὲν ἦσαν ἐνταῦθα ἀνεκτοὶ ἐπὶ Ἐνετοκρατίας. Οὗτοι ἀνεφάνησαν δρῶντες ἅμα τῇ Γαλλικῇ κυριαρχίᾳ χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἰδρῦσωσι κανονικὰς Στοᾶς.

Πρῶτον κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας ἰδρῦθη ἐνταῦθα τὴν 23 Μαΐου 1815 ἡ πρώτη Στοᾶ ὀνομασθεῖσα «*La Fenice risorta*» (ὁ ἀναγεννηθεὶς Φοῖνιξ), ἐξαρτηθεῖσα

(1) Σύντομον ἱστορίαν τῆς Στοᾶς ταύτης βλ. λεξικὸν Ζώη ἐν λ. *Μασωνία* καὶ Ἐγκυκλοπαιδείαν Μακρῆ ἐν λ. Ἀστὴρ Ἀνατολῆς.

ἐκ τῆς ἐν Κερκύρα ἀπὸ τοῦ 1800 ὑφισταμένης Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, ἣτις διετηρήθη μέχρι τοῦ ἔτους 1848 ἦτοι ἐπὶ 33 ἔτη. Ἐκτοτε ἀπεκοιμήθη μέχρι τῆς 6 Φεβρουαρίου 1860, ὅτε μὴ ὑφισταμένης πλέον τότε ἐν Κερκύρα Μεγάλης Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, καθ' ὃ ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1843 ὑπαχθείσης εἰς τὴν Μεγάλην Ἀνατολὴν τῆς Γαλλίας, ἐκεῖ προσηγήθη καὶ ἡ ἡμετέρα Στοὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα «L'Etoile» (ὁ Ἄσ τη ρ), ὡς τοιαύτη δὲ διετηρήθη μέχρι τῆς 14 Φεβρουαρίου 1862, ὅτε ἔνεκεν ἀναφρυσῶν ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα τὸν Γ' μεταξὺ τῶν Ἐλευθεροτεκτόνων καὶ τῆς Βασιλείας δυσχερειῶν διελύθη. Μόνον δὲ μετὰ 18 ἡμέρας ἦτοι τὴν 4 Μαρτίου 1862 ἀνεβίωσε τῇ βοήθειά τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀγγλικῆς Φρουρᾶς, ὑπαχθεῖσα ὑπὸ τὴν Μεγάλην Στοὰν τῆς Ἀγγλίας καὶ μετονομασθεῖσα *Star of the East* (Ἄσ τη ρ τῆς Ἀνατολῆς) ὑπ' ἀριθμὸν 880. Οὕτω δὲ κατὰ μὲν τὴν 23 Μαΐου 1915 συνεπλήρωσεν αἰῶνα ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῆς ιδρύσεως, κατὰ δὲ τὴν 4 Μαρτίου 1912 συνεπλήρωσεν ἡμισὺν αἰῶνα ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς ὑπαγωγῆς τῆς ὑπὸ τὴν Μεγάλην Στοὰν τῆς Ἀγγλίας, ἀπολαύουσα μεγάλης παρ' αὐτῇ ἐκτιμῆσεως, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτῆς κατατεθειμένης ἀλληλογραφίας, καθότι, ὡς γνωστόν, ἡ Στοὰ ἡμῶν εἶναι ἡ μόνη, ἣτις ὑφίσταται εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ μίαν μόνον ἐκ τῶν 50 Στοῶν, αἵτινες κατ' ἐξαιρέσειν τῶν λοιπῶν 5000 Στοῶν τῶν ὑπαγομένων ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Μεγάλης Στοᾶς τῆς Ἀγγλίας, ἔχουσιν ἄμεσον κατ' εὐθείαν συνεννόησιν μετὰ τῆς Μεγάλης Στοᾶς ἄνευ τῆς διαμέσου ἱεραρχικῆς παρεμβάσεως ἄλλης ἐπαρχιακῆς Μεγάλης Στοᾶς, ἔχει δὲ ἐπι πλέον ἀπὸ δεκαπενταετίας ἤδη καὶ εἰδικὸν ἀντιπρόσωπον ἐντὸς αὐτῆς ταύτης τῆς Μεγάλης Στοᾶς. Ἡ Στοὰ ἡμῶν συνδυασθεῖσα εὐθὺς ἅμα τῇ καταρτίσει τῆς μετὰ τῆς συγχρόνου συναδέλφου τῆς «Φιλικῆς Ἐταιρείας» συνέδεσε τὸ ὄνομά τῆς μετὰ τῆς Ἑθνικῆς συνειδήσεως. Τὰ ὀνόματα τῶν Φιλικῶν, Ἐάνθου, Σκουφᾶ καὶ Γσακάλωφ, Ὑψηλάντου καὶ Μουρούζη, φέρονται καὶ ὡς τέκτωνων μετὰ τῶν ὀνομάτων τοῦ Καποδιστριαίου, Ρώμα καὶ Σολωμοῦ.

Ἐδῶ ἐν Ζακύνθῳ ὁ Φαρμάκης, ὁ Κολοκοτρώνης καὶ ἄλλοι ἀρχηγοὶ ἐμυήθησαν τέκτονες· ἀναφέρεται δὲ τὸ ἱστορικὸν ἐνεῖνο γεγονός καθ' ὃ κατόπιν τῆς εἰς τὸν ἐν Κερκύρα Ἀρμοστήν Μαϊτλανδ καταδόσεως τῶν ἐνταῦθα τεκταινομένων σοβαρῶν ἐνεργειῶν ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἦτοι τῆς ἐκ μέρους τῆς

ἡμετέρας Στοᾶς ἐξοπλίσεως καὶ ἀποστολῆς ἀνδρῶν εἰς τὰς ἀπέ-
ναντι ἀκτῆς τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς, τῆς ἀποστολῆς γεν-
ναίων χρηματικῶν εἰσφορῶν ἐκ μέρους σημαινόντων ἐνταῦθα
προσώπων καὶ ἰδίᾳ τῆς γενναιοτάτης ἐξ 100.000 διστύλων
συνδρομῆς τοῦ μεγάλου πατριώτου Διονυσίου Ρώμα, ὁ τότε Ἄρ-
μοστῆς Μαΐτλανδ διέταξε τὸν ἐνταῦθα ἑπαρχον Ρώσσην νὰ προ-
βῇ εἰς συλλήψεις κατὰ τῶν κατὰ τῆς Τουρκίας συνωμοτούντων
καὶ εἰς κατασχέσεις τῶν ἐγγράφων.

Ἄλλ' ὁ Ρώσσης μαθητῆς τέκτων διατελῶν, ἐγνώριζεν ὅτι ὁ
Διονύσιος Ρώμας, Σεβασμιος τότε τῆς Στοᾶς ἡμῶν καὶ ἀρχηγὸς
τοῦ Τεκτονισμοῦ καθὼς 33ος ἀνήκων εἰς τὸ ἐν Κερκύρα ἀπὸ
τοῦ ἔτους 1813 συσταθὲν Ὑπατον Συμβούλιον κατεῖχεν εἰς
τὴν οἰκίαν του σχετικὰ σοβαρὰ ἔγγραφα φιλικοτεκτονικά, κατώρ-
θωσε νὰ εὔρη τρόπον ὥστε καὶ ταῦτα νὰ διαφυλάξῃ καὶ τῶν
Ρώμα καὶ λοιπῶν Φιλικῶν νὰ ματαιώσῃ τὴν σύλληψιν.

Με τοιαύτην ἐθνικὴν δρᾶσιν εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἰδρύσεώς
τῆς ἤρξατο τοῦ σταδίου τῆς ἡμετέρας Στοᾶς.

Ἄλλὰ καὶ ἔκτοτε δὲν ἔπαυσε καθ' ὅλον τὸν ὑπεραιωνόβιον
βίον τῆς νὰ δρᾷ καὶ νὰ δρᾷ ἀγνώως, ἀφιλαύτως, ἀνεπιδείκτως
ἀγαθοτελῶς. Ἔργα ἅγια, ἔργα αὐτόχρημα φιλόχριστα καὶ εὐαγ-
γελικά, ἔργα ἀφ' ἑτέρου φίλαλλα, φιλογενῆ καὶ ἐθνικὰ οὐχὶ σπα-
νίως κοσμοῦσι τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς.

Ἐξ ὄλων τούτων ἀναφέρω τὴν πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἰδρῦσιν
τοῦ Ἀνδριάντος τοῦ Σολωμοῦ, τὴν πρὸ πενταετίας ἀνοικοδό-
μησιν τοῦ Ναοῦ τῶν Φιλικῶν καὶ τὴν ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον ἰδρῦ-
σιν τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων.

*
* *

Μετὰ τὸν Σεβ.· ἐχαιρέτισε τοὺς ἀδ.· ἐκδρομεῖς ὁ τέως Σεβ.· τῆς
Σ.· Σ.· Ἀστέρος Ἀνατολῆς Διονύσιος Δάσης εἰπὼν τὰ ἑξῆς :

Κραταιότατε Ὑπ.· Μεγ.· Ταξιάρχᾳ καὶ λοιποὶ Ἀγ.· ἀδελ.·
καλῶς ἦλθετε.

Σᾶς ἐδέχθημεν μετ' ἄκρας εὐχαριστήσεως ἐπισκεφθέντας τὴν
νησον μας.

Σᾶς ὑποδεχόμεθα μὲ ὄλην τὴν θέρμην τῆς ἀδελφικῆς ἀγάπης ἐπι-
σκεπτομένους τὴν Στοάν μας.

Εἶδετε ἐν τοῖς Ναοῖς ἡμῶν τὰ ἀριστουργήματα τὰ ὁποῖα παρή-
γαγεν ἡ σχετικὴ ἐλευθερία ἣς ἀπελεύομεν κατὰ τὴν μακρὰν ἐδῶ κυριαρ-

χίαν Χριστιανῶν Δεσποτῶν. Ἐλευθερία ἦτις ἐπέτρεψε τὴν πτῆσιν τοῦ πνεύματος καὶ τὴν ἐν τῇ τέχνῃ ἀποτύπωσίν του, Ἐλευθερία ἦτις ἀνέδειξε διασήμους διδασκάλους ἀπ' ἄμβωνος, καὶ μεγάλους, κυρίως, ἱστοριογράφους.

Καὶ ταῦτα συνετελοῦντο ἐνταῦθα καθ' ὃν χρόνον τὸ πλεῖστον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους ἐμόλυνε βάρβαρος ποῦς καὶ πνοὴ βάρβαρος ἐμίαινε τὸν ἀέρα μὴ ἐπιτρέπουσα οὔτε φυσικὴν οὔτε καὶ πνευματικὴν βλάστησιν.

Καὶ ἐσημειοῦμεν ἀμυδρὸν φῶς ἀπέναντι τῆς γενικῆς τοῦ Ἑθνικοῦ σκοτίας. Φῶς τὸ ὁποῖον βαθμηδὸν τοιαύτην ἀνέπτυξε λάμπην καὶ θερμότητα, διὰ τῆς ἐν γένει καλλιιεργείας τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν, ὥστε εὐλόγως νὰ καυχώμεθα ὅτι συνετελέσαμεν καὶ ἡμεῖς κατὰ τι εἰς τὴν Ἑθνικὴν παλιγγενεσίαν. Ἐπισφραγίζει τούτο ὁ ἐσμός τῶν λογάδων τοῦ πνεύματος τῆς πρώτης ἐποχῆς τῆς ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος, οἵτινες ὑπῆρξαν κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας ἀπόφοιτοι.

Πρὶν ἀκόμη ἢ σμίλη καὶ ὁ χρωστήρ τῶν ἐν τῇ νεωτέρῃ Ἑλλάδι ἐκπροσώπων τῆς Τέχνης φέρουσιν εἰς φῶς τὰς πινακοθήκας τοῦ Γκύζη καὶ τοῦ Λύτρα, πινακοθήκας τῶν ὁποίων ἢ ἐμπνευσμένη ἐκτέλεισις ἐθανυμάσθη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἀριστεῖς, ἢ Ἰόνιος Ἀκαδημία ἀνεδείκνυε τοὺς ἐκπονήσαντας τοὺς Μαΐτλανδ, τοὺς Σολωμοὺς καὶ τοὺς Γκύλφορδ.

Κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ἔσχε τὴν γέννησίν της καὶ ἡ Στοᾶ, ἐν Κερκύρᾳ τὸ πρῶτον, ἐν Ζακύνθῳ βραδύτερον.

Εἰς τὸν στενὸν της περίβολον ἀπήχησαν οἱ πρῶτοι τῶν διανοουμένων παλμοὶ καὶ ἐξεπέμφθησαν αἱ πρῶται ὑπὲρ τῶν ἀγωνιζομένων δεήσεις.

Τὰς εὐχὰς ἐπηκολούθησεν ἡ τελεσφόρος δρᾶσις ἢ πολυειδῶς διὰ τοῦ Διον. Ρώμα καὶ ἄλλων λογάδων τῆς Στοᾶς ἐνισχύσασα τὸν ἄνισον καὶ ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα.

*
* *

Περιεβλήθη ἐπὶ τέλους σάρκα καὶ ὅσα ὁ ἐπὶ μακρὸν εὐσεβῆς θεωρηθεὶς πόθος.

Ἡ Φυλὴ οὐ μόνον, ἀποκατέστη ἀλλὰ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος ἐορτάζεται πλήρως 100ετία ἀφ' ἧς συνετελέσθη τὸ μέγα τῆς ἀποκαταστάσεως ἡμῶν γεγονός.

Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ χρονικὸν διάστημα, ποτήρια χαρᾶς καὶ πικρίας ἐκ περιτροπῆς ἐκενώσαμεν.

Αἱ θλίψεις ὡς χρησιμεύσωσιν εἰς ἡμᾶς ὡς διδάγματα.

Ἐὰν αἱ θλίψεις διδάσκωσιν, αἱ ἐθνικαὶ ἱκανοποιήσεις ἐνθαροῦνουσιν ἡμᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τὰ πρόσω πορείαν.

Ἡ γενεὰ ἡμῶν παραδίδει εἰς τοὺς ἐπιγινόμενους Ἑλλάδα ἀσιγκρίτως μεγαλειτέραν ἐκείνης, τὴν ὁποίαν παρέλαβε. Μεγαλειτέραν κατ' ἔκτασιν, κατὰ πλοῦτον οὐ μόνον ἐθνικὸν ἀλλὰ καὶ πνευματικόν.

Καὶ μέσῳ τοῦ διὰ πολλῶν φωστήρων πλουτισθέντος νεοελληνικοῦ πνευματικοῦ στερεώματος διαφαίνεται ὡς ἀστὴρ φωταυγῆς καὶ τηλαυγῆς ἡ μεγάλη Ἀνατολὴ τῆς Ἑλλάδος, τῆς ὁποίας ἔνδοξα τέκνα ἠτύχησαμεν νὰ δεξιωθῶμεν τὴν ἐσπέραν ταύτην.

Ἡ πρὸς ὑμᾶς ἐπικοινωνία, ἀγ.· ἀδ.· ἔστω πάντοτε θερμὴ καὶ εἰλικρινής. Αὕτη θὰ φέρῃ καὶ τὴν καθολικὴν πραγματάωσιν τοῦ κοινοῦ διακαοῦς πόθου. Ὁ πόθος οὗτος περικλείει τὴν καθολικὴν ἀνάστασιν τοῦ Γένους καὶ τὴν καθολικὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος.

Ἐὰν τοῦ πρώτου τὴν πραγματάωσιν ἀπεμάκρυναν κατὰ τι ἀτυχή τινα γεγονότα, ἡ μεταπολεμικὴ οὐχ ἤττον περιόδος ὥθησεν ἡμᾶς ἐγγύτερον πρὸς τὸν ἀνὰ τὰ πέρατα τοῦ κόσμου πλησίον μας καὶ διεπλάτυνε ἐπὶ μᾶλλον τὰς πύλας τοῦ ποθητοῦ τῶν φιλοσοφούντων κόσμου.

Εὐχηθῶμεν τὴν ὀλοκληρωτικὴν πραγματάωσιν τῶν εὐγενῶν μας πόθων. Καλῶς ἤλθετε ἀγαπητοὶ ἀδ.·

* *

Πρὸς τούτους ἀνταπήνησεν ὁ κραταιότατος Ὑπ.· Μ.· Ταξιάρχης Παναγιώτης Δ. Καλογερόπουλος ὡς ἐξ ἧς.

Ἀδ.· Σεβ.·

Ἐξ ὀνόματος τοῦ ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς χώρας Ὑπ.· Συμβ.· καὶ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἐκφράζω Ὑμῖν ὀλοψύχους εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ γενομένῃ εἰς Ὑμᾶς δεξιώσει καὶ εὐχομαι ὅπως ταχέως προσέλθητε εἰς τοὺς κόλπους μας αἰτοῦντες πρὸς τοῦτο τὴν ἄδειαν τῆς προϋσταμένης σας ἀρχῆς· διότι ἡμεῖς περιπτυσσόμεθα ἐν ἀδ.· εἰλικρινεῖα πάντα τέκτονα ἐπισκεπτόμενον τὰς Στοάς μας καὶ χωρὶς νὰ λαμβάνωμεν ὑπ' ὄψιν εἰς ποῖον δόγμα ἀνήκει ἢ πόθεν ἔρχεται, παρέχομεν αὐτῷ πᾶσαν προστασίαν, ἐὰν τοιαύτης ἔχῃ ἀνάγκην. Ἀλλὰ τοὺς ἐξ Ἑπτανήσου ἀδ.· περιποιούμεθα ἰδιαίτατα, καθόσον νομίζομεν αὐτοὺς ὡς ἀνταυγάζοντας τὸ πρῶτον τεκτονικὸν φῶς τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς πατοῦντας τὸ ἔδαφός των καὶ ἐπιθυμοῦμεν ἵνα λόγῳ καὶ ἔργῳ ἡ σφραγὶς Σας μαρμαίρῃ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς αἴγλης.

Τὴν περὶ ὑπαγωγῆς εἰς ἡμᾶς εὐχὴν ἐξέφρασα ὡς ἀπλοῦν πόθον, ἀλλ' ἐὰν ἄλλως δόξῃ τῇ Ὑμετέρα [...], ἡμεῖς θὰ ἐξακολουθήσωμεν νὰ

σας ἀγαπῶμεν καὶ τιμῶμεν πεποιθότες ὅτι ἐπράξατε ὅ,τι κάλλιστον καὶ λυσιτελές. Ἄδ.·

Ἡ Στοά σας ὑπῆρξε πάντοτε παμφαῆς ἀστήρ τεκτονισμοῦ διότι οἱ πατέρες καὶ οἱ προπάτορες ἡμῶν εὐλαβῶς ἐκράτησαν τὸ τεκτονικὸν λάβαρον φιλανθρωποῦντες καὶ τασσόμενοι εἰς τοὺς στρατοὺς τοὺς ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένους. Καὶ σεῖς λοιπὸν μὴ ὑστερήσητε τῶν προγόνων μας, οἵτινες ἐπολέμησαν πάντοτε ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ περιέθαλψαν πάντας τοὺς εἰς αὐτὴν προσφυγόντας, ἀλλ' ἔστε τὸ πρότυπον τῆς ἀγάπης, τῆς ὁμοιοῦς καὶ τῆς ἀγαθοπραξίας. Τὰ ὀνόματα τῶν Ἰταλῶν προσφύγων, ἅτινα σήμερον εἶναι Ἑλληνικὰ καταδεικνύουσι τὸ φιλοξενον τῶν Ζακυνθίων καὶ τὴν περίθαλψιν, ἣν ὁ τόπος καὶ ἡ Στοά Σας παρέχουν εἰς τὰ θύματα πάσης καταδυναστεύσεως. Ἐσχάτως ὁ Ὑπ.· Ταξ.· τῆς Ἀμερ. ἐπισκεφθῆ τις Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὰ περίχωρα, ἐπὶ τέσσαρα ἡμερονύκτια οὔτε αὐτός, οὔτε ἐγὼ ἐκοιμήθημεν σπύδοντες ὅπου συνοικισμός, ὅπου τοπεῖον, ὅπου μνημεῖον ἴσταται. Μεταβὰς δὲ εἰς τὴν πατρίδα του ἐδημοσέυσεν ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἄξιοι θαυμασμοῦ δαπανῶντες τὸ αἱμάτων καὶ τὸν ἰδρωτὰ των ὑπὲρ τῶν προσφύγων καὶ τῆς εὐημερίας τῶν ξένων των.

Ὁ Ἀνθύπατος Ταξιάρχης τοῦ Τουρκικοῦ Τεκτον.· ἐπισκεφθεὶς τὰς Ἀθήνας ἔμεινε κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὸν Ἑλλήν.· Τεκτον.· καὶ ἐπιστρέψας εἰς Κων]πολιν ἀφηγήθη εἰς τὴν [·] Ἀρμονίαν ἰὰ τοῦ Ἑλλ.· Τεκτ.· καὶ ἔγραψεν εἰς τὸν Ὑπ.· Ταξ.· Κεμάλ πασᾶν τὰ δέοντα.

Καταστρέφων τὸν λόγον εὐχαριστῶ καὶ πάλιν Ὑμᾶς, εὐελπιστῶ δὲ ὅτι καὶ Σεῖς θὰ προσπαθήσητε νὰ προσθέσητε εἰς τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς στοᾶς Σας καὶ ἄλλους αἰγλήεντας Σαπφείρους. Χαιρετε.

* *

Μετ' αὐτὸν ὁ Ἰππ.· Καλῶς Διονύσιος Π. Καλογερόπουλος ἐχαίρετισε τοὺς Ζακυνθίους ἀδ.· ὡς ἑξῆς :

Φιλτ.· ἀδ.· Σεβ.· καὶ λοιποὶ ἀδ.·

Ἐξ ὀνόματος τῶν ἐν Ἀν.· Ἀθηνῶν συμβολικῶν καὶ φιλοσοφικῶν ἐργαστηρίων, ὧν ἀντιπρόσωποι συνεξέδραμον εἰς τὴν ὥραϊαν καὶ μαγευτικὴν νῆσόν μας καὶ συμπαρίστανται ἐνταῦθα, διαβιβάζω τὸν τριπλοῦν ἀδ.· ἀσπ.· τοῖς συμπολίταις μου ἀδελφοῖς Ζακυνθίοις τῆς Σ.· Στ.· Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, χαιρετίζων δὲ αὐτοὺς δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως συγχαρῶ ὑμᾶς, ὦ ἀδ.· Σεβ.· καὶ δι' Ὑμῶν τοὺς ὑπὸ τὴν δεξιάν ὑμῶν σφύραν ἀδ.· τῆς Στοᾶς σας διότι κατωρθώσατε ἵνα συντάξητε τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐργαστηρίου σας.

Εὐχομαι δ' ὅπως τὸ καλὸν παράδειγμά σας μιμηθῶσι καὶ αἱ λοιπαὶ

ἀνά τὰς Ἑλληνικὰς χώρας Στοαὶ ἀντιλοῦσαι ἐξ αὐτῶν τῶν ἀρχαίων τῶν τὴν ἱστορίαν των καὶ οὕτως ἐκ τῶν κατὰ τόπους ἱστορικῶν ἀφηγήσεων τῶν ἐργασιῶν τῶν Στοῶν ἀπαρτισθῆ σὺν τῷ χρόνῳ ἢ τοῦ ὅλου Ἑλληνικοῦ τεκτονισμοῦ ἱστορία.

* *

Ἐπίσης ὠμίλησεν ὁ Σεβ.: Μυστ.: Διδ.: κ. Χρ. Γ. Παππυκολάου, εἰπὼν περίπου τὰ ἑξῆς :

Φιλτ.: ἀδελ.: Σεβάσμιε,

Μετὰ τοὺς ὠραίους λόγους τοῦ Κραταιοτ.: Μεγ.: Ὑπατ.: Ταξ.: τῆς Ἑλλάδος ἀδελ.: Παναγ. Καλογεροπούλου καὶ τοῦ ἔνδοξ.: ἀδελ.: Διονυσίου Καλογεροπούλου, θεωρῶ περιττὸν νὰ διερωτηθῶ ἰδιαιτέρως τὴν συγκίνησιν, τὴν ὁποίαν ἠσθάνθην καὶ ἐγὼ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀφίξεώς μου, ἀπὸ τὰ τόσον ἀνόρθωτα καὶ τὰ τόσον εἰλικρινῆ πρὸς ἐμὲ ἀδελφικά σας αἰσθήματα. Ἐπειδὴ ὅμως, ὁ ἔνδοξ.: ἀδελ.: Πάνος Χατζηπάνος, Σεβάσμιος τῆς Σεπτ.: Στ.: «Σκεντέρ μπες», εἰς τὴν ὁποίαν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀνήκω, μοὶ ἀνέθεσε πρὸ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεώς μου, νὰ σᾶς διαβιβάσω τὸν τρ.: ἀδελ.: του ἀσπασμόν, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελέσω τὴν ἐντολήν του. Βεβαιωθῆτε φιλ.: ἀδελ.: Σεβ.: ὅτι ὁ τρ.: ἀδελ.: ἀσπασμός, τὸν ὁποῖον διαβιβάζω αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρὸς σᾶς, καὶ δι' ὑμῶν πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς Σεπτ.: ταύτης Στοᾶς, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἐπιβεβλημένη ἐκπλήρωσις ἀδελφικῆς ὑποχρέωσεως. Διότι ἡ αἰωνόβιος ἐθνική, ἀνθρωπιστικὴ καὶ τεκτονικὴ δρᾶσις τῆς Σεπ.: σας Στοᾶς, κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ κατὰ τὸ παρὸν, προκαλεῖ πάντοτε τὴν ἀγάπην καὶ τὸν θαυμασμόν ὅλων τῶν Ἑλλήνων Ἐλευθέρων Τεκτόνων. Καὶ χωρὶς νὰ θέλω νὰ πῶ καμμίαν ὑπερβολήν, ἢ Σεπτ.: σας Στοά, μεταβάλλεται κάποτε εἰς τὰ ὅμματα τῶν νεωτέρων Τεκτόνων εἰς σύμβολον φωτεινόν, τὸ ὁποῖον τοὺς καθοδηγεῖ ἀσφαλῶς καὶ σταθερῶς πρὸς τὴν δύσβατον ὁδὸν τοῦ τεκτονικοῦ καθήκοντος.

* *

Τέλος ἐκ μέρους τῶν ἀδ.: τῆς Ἀν.: Κωνσταντινουπόλεως ἐχαιρέτισεν ὁ πρῶν Σεβ.: τῆς Σ.: Στ.: «Ἀρμονίας» ἀδ.: Δ. Σάρρος ὅστις ἐξῆρε τὴν ἐθνικὴν τῆς Στοᾶς αὐτῆς δρᾶσιν.

Οὕτω κλεισθέντων κατὰ τοὺς συνήθεις τύπους τῶν ἐργασιῶν, προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ ὑπὸ τῶν Ζακυνθίων τεκτόνων, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐκδρομέων εἰς τὴν νῆσον μέχρι τῆς ἀναχωρήσεώς των κατέβαλλον πάσας τὰς προσπάθειάς των πρὸς ἐξυπηρέτησιν καὶ φιλοξενίαν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ἐπισκεφθέντων τὴν μυροδόλον Ζάκυνθον.

Δ. ΔΑΣΗ

ΠΡΩΗΝ ΣΕΒ. ΤΗΣ ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ ΣΤΟΑΣ
"ΑΣΤΕΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΩΓΗΣ..

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΘΜΟΝ ΤΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ

Κατὰ τὴν μύησιν εἰς α' βαθμὸν, παρέστητε πρὸ ἡμῶν, ὅπως ὁ παρὰ τὴν στήλην β' λίθος. Συνέστη τότε εἰς ὑμᾶς ἡ παιδεία καὶ ἡ Ἄρετή, ἐκπροσωπούμεναι διὰ τῆς σμίλης καὶ τοῦ γνώμονος, πρὸς τελείαν ὑμῶν κατεργασίαν. Ἐγνώσθη ὑμῖν ἡ ιδιότης τοῦ Δημιουργοῦ ὡς μεγάλου τοῦ σύμπαντος Ἀρχιτέκτονος, ιδιότης γενική, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἐκείνην τοῦ Μεγάλου Γεωμέτρου, τὴν ὁποίαν σήμερον ἐγνωρίζετε καὶ ἥτις παρέστησεν εἰδικώτερον τὴν πανσοφίαν τοῦ κτίστου τὴν ἐν τοῖς κτίσμασιν ἑναρμονιζομένην καὶ ἀπὸ τούτων διακρινομένην. Ὑποτίθεται λοιπόν, ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε ἤδη τῶν πραγμάτων εὐρύτερον, διότι κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς μνήσεώς σας εἰς α' βαθμὸν μέχρι τοῦδε διαορεῦσαν χρονικὸν διάστημα, ἐμελετήσατε καὶ ἐνεβαθύνετε τόσον εἰς τὰ περὶ ὑμᾶς, ὥστε νὰ δύνασθε ἀποχρώντως νὰ ἐκτιμήσητε τὴν περιστοιχοῦσαν ὑμᾶς παγκόσμιον ἁρμονίαν, τῆς ὁποίας ἡ γεωμετρικὴ ἀκρίβεια ἀποτελεῖ ὄντως τὸ κύριον καὶ διακριτικὸν αὐτῆς γνώρισμα. Ἄλλ' ἡ πλήρης αὕτη καὶ ἀκριβὴς ἁρμονία ἀποτελεῖ τὸ σύμβολον θεμελιώδους τεκτ.: ἀρχῆς, ὅπως τιθέμεθα ἐν τάξει πρὸς τὴν συνειδησίην μας διὰ τῶν πράξεων, τὰς ὁποίας ἐπιχειροῦμεν κατὰ τὸ βραχὺ διάστημα τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ παραμονῆς μας. Συμβολίζει ἐπίσης, ὅτι τὴν ἐν τῷ σύμπαντι ἁρμονίαν, πρέπει ὁ ἐλεύθερος τεκτ.: νὰ ἐπιδιώκῃ καὶ ἐν τῇ καθόλου Κοινωνίᾳ, οὐχὶ διὰ τοῦ κατὰ ποσὸν ἴσου, ὅπερ θὰ ἐκινδύνευε ν' ἀμβλύνη τὴν πρὸς ἐργασίαν καὶ ἀσκήσιν τῆς Ἀρετῆς ἔφεσιν, ἀλλὰ διὰ τοῦ κατ' ἀξίαν ἴσου, δι' οὗ καὶ μόνον θὰ ἐβασίλευον οἱ σοφοὶ καὶ ἡ κοινωνικὴ ἁρμονία θὰ καθίστατο μεγαλειώδης καὶ τελεσφόρος, ὅπως ἡ ἁρμονία τοῦ σύμπαντος. Διότι ἡ ἀνακήρουξις τῆς ἀρχῆς τοῦ κατ' ἀξίαν ἴσου ἀναπτύσσει τὸ θυμοειδὲς καὶ διαγείρει τὴν πρὸς τελειωτέραν ἀνάπτυξιν τοῦ Ἀνθρώπου εὐγενῆ ἀμίλλαν καὶ ὁρμὴν. Τοιοῦτοτρόπως τὰ καθ' ἕκαστα μέλη τῆς τεκτ.: κοινωνίας, ἐντατικῶς κατὰ τὴν μάθησιν ἀναπτυσσόμενα, θ' ἀπειτέλουν ἁρμονίαν συνειδητήν, ἣν θὰ προσεπάθουν νὰ ἐπεκτείνωσι καὶ ἐπὶ τοῦ θύραθεν κόσμου, μέλλοντος νὰ ἀποτελέσῃ οὕτω μεθ' ἡμῶν τὴν ὄνειρώδη καὶ περιπόθητον γενικὴν κοινωνικὴν ἁρμονίαν τὴν πλήρως ἀνταποκρινομένην πρὸς τὴν ἁρμονίαν τοῦ συνόλου τῆς περιστοιχοῦσης ὕλης.

Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι ὁ πανδερχῆς τοῦ Θεοῦ ὀφθαλμὸς ἐπισκοπεῖ καὶ διὰ τοῦ φωτός του καθοδηγεῖ εἰς τὴν συντέλειαν τῆς τοιαύτης ἁρμονίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀντιτίθεται πᾶσα πράξις ἀποκρουομένη παρὰ τοῦ ἠθικοῦ νόμου.

Μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης, ὅτι τότε μόνον ἢ ἔναντι τοῦ Σύμπαντος μηδαιμνότης ἡμῶν μετατρέπεται εἰς ὄντοτητα καὶ παράγοντα θετικὸν τῆς καθόλου ἁρμονίας, ὅταν ἔχωμεν πλήρη τῆς τοιαύτης μηδαιμνότητός μας συνείδησιν καὶ ἐξ αὐτῆς, ὡς ἐξ ἀρχῆς ἀπαράβατου ὁρμώμενοι, φιλοσοφῶμεν ἐπὶ τε τῆς ἀραιᾶς χαρᾶς καὶ τῆς συνεχοῦς θλίψεως ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντοτε ἐπιπροσθεῖ ὁ βίος ἡμῶν τῶν ἀτελῶν καὶ πεπερασμένων ὄντων. Ὄταν δὲ οὕτως ἐπιτευχθῇ ἡ συνειδητὴ ἡμῶν ἁρμονία πρὸς ἐκείνην τοῦ Σύμπαντος, θὰ δυναθῶμεν εὐκρινῶς νὰ διακρίνωμεν, κατὰ τὸν γ' βαθμὸν τὴν σχέσιν τοῦ πεπερασμένου πρὸς τὸ ἄπειρον, τοῦ μηδενὸς πρὸς τὸ ὄν, τοῦ θνητοῦ πρὸς τὸ ἀναρχον καὶ αἰδίον, τοῦ Ἄνθρωπου ἐν τέλει πρὸς τὸν Θεόν.

Ὁ Ἄνθρωπος πρέπει νὰ καταστῇ ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς αὐτάρκης, ὅπως δυναθῇ νὰ οὐριοδρομήσῃ, μέσῳ τοῦ πολυκυμάντου πελάγους τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τὸ ἀσθενὲς καὶ ἔσαι κλυδωνιζόμενον σκάφος του. Διὰ τοῦτο ἠκούσατε κατὰ τὴν ἄρτι προαγωγήν σας εἰς β' βαθμὸν τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους λόγους τῆς Ἱερᾶς Βίβλου «ἐν τῇ δυνάμει μου οἰκοδομήσω τὸν ἐμὸν οἶκον καὶ ἔσται ἰσχυρὸς εἰς αἰῶνας αἰώνων».

Ἡ θεία αὕτη ρῆσις συμπίπτει ἐν μέρει πρὸς ἑτέραν τοῦ μεγάλου τῆς Βοιωτίας τέκνου, τοῦ ὑψιπέτου Πινδάρου διακηρύσσοντος ὅτι :

«Σοφὸς μὲν ὁ πολλὰ εἰδὼς φυᾶ
Μαθόντες δὲ λάβροι παγγλωσσία
Κόρακες ὡς ἄκραντα γαρούετον.
Διὸς πρὸς ὄρνιθα θεῖον».

Ἦτοι, σοφὸς εἶναι ὁ φύσει βαθυγνώμων καὶ πολλὰ ἀσφαλῶς τεκμαιρόμενος ἐκ τῶν γνωστῶν περὶ τῶν ἀγνώστων. Ἐξ ἐναντίας, οἱ ἀναμασῶντες καὶ ψιττακίζοντες ἀπλῶς τὰς κρίσεις τῶν ἄλλων διαφέρουσι τῶν πράγματι σοφῶν, ὅσον ὁ τὸν Ἥλιον προσατενίζων ἀετὸς ἀπὸ τὸν ταπεινῶς κρώζοντα κόρακα.

Δέον λοιπὸν οὐ μόνον νὰ μελετῶμεν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστα ὅσα νὰ συμπεραίνωμεν ἐκ τῆς μελέτης μας, χρώμενοι τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν βαθυγνωμοσύνη. Οὕτω καθιστάμεθα αὐτάρκεις ἠθικῶς καὶ ἐν τῇ δυνάμει μας οἰκοδομοῦμεν «τὸν ἡμέτερον οἶκον», τὴν ὑπερέχουσαν δηλονότι ἐν τῇ κοινωνίᾳ θεσίν μας, ὅπως ἡ ἀνωτέρω θεία ρῆσις ἐξηγεῖται, ὁ οὕτως

δὲ οἰκοδομούμενος οἶκος ἔσεται ἰσχυρός, ἐπιβίων τῶν ἀπεροχομένων αἰώνων καὶ γενεῶν.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ διδασκαλία μας πρέπει ἀπὸ τῆς γνώσεως ἡμῶν αὐτῶν νὰ ποιῆται τὴν κάταρξιν. Οὕτω θὰ διακρίνωμεν τὰς ἀδυναμίας μας καὶ θὰ ἐνισχύσωμεν διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς μελέτης τὸν χαρακτῆρά μας εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ πτοῶσιν ἡμᾶς τὰ ἀτυχήματα, οὐδὲ πρὸ οὐδεμιᾶς θυσίας νὰ ὑποχωρῶμεν, προκειμένου νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον. Ἡ παιδεύσις προσκομίζει παραδείγματα, αἱ δὲ γενικότητες τῶν ἰδεῶν, αἱ λαμβανόμεναι ἐκ τῆς ἐρεῦνης τῶν συλλήβδην παραδειγμάτων ἄγουσιν ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἣτις, ἐν ᾧ ἀφ' ἐνὸς μᾶς ἀποκαλύπτει τῶν ἐγκοσμίων τὴν ματαιότητα, ἀποδεικνύει ἐξ ἄλλου εἰς ἡμᾶς τὸ ἀείζωον τῆς μνήμης τῶν καλῶν μας ἔργων.

Χωρήσατε λοιπὸν ἐπὶ τὰ πρόσω, ἀγ.·. ἀδελ.·., ἀποδύομενοι εἰς τὴν μελέτην τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἐκ τῆς γνώσεως τῶν ὁποίων θὰ διαγνώσητε τελειότερον τὴν θεῖαν μεγαλειότητα καὶ τὴν ἀνθρωπίνην σμικρότητα. Οὕτω θὰ καταστήτε ἄξιοι τῆς εἰς γ' βαθμὸν μυσέως, ὅτε ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς αὐτάρχαις θὰ δυνηθῆτε οὐ μόνον νὰ προσατενίσητε τὰς ὑπερκοσμίους τῆς ἠθικῆς σφαίρας, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀρθῆτε μέχρις αὐτῶν διὰ τῶν τανυπέτρων, ἀλλὰ καὶ πάλλεύκων πνευματικῶν σας πτερυγῶν. Θὰ καταστήτε τότε οἱ ἀκατάβλητοι τῆς Δικαιοσύνης προασπισταὶ καὶ οἱ διαπρύσιοι τῆς ἀρετῆς κήρυκες. Θὰ ἀγωνισθῆτε τότε πρὸς δημιουργίαν κόσμου ἠθικοῦ, εἰς οὐδὲν λογιζόμενοι τὸ ταπεινὸν σαρκίον. Διότι θὰ εἶναι πλέον λελυμένον παρ' ὑμῖν μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς ἄνδρας σοφοὺς ὠριμότητος τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς, τὸ δύσλυτον μόνον διὰ τὸν θύραθεν κόσμον. Οὐ μόνον θὰ πιστεύσητε, ἀλλὰ καὶ θὰ διακηρύξητε, ὅτι μόνος ὁ θνήσκων ἀδόξως θνήσκει πράγματι, ἐν ᾧ ὁ θνήσκων ἐν δόξῃ καὶ ζήσας ἐν Δικαιοσύνῃ, μένει ἀθάνατος καὶ τ' ὄνομά του καταυγάζομενον διὰ τῆς μνήμης τῶν ἀγαθῶν του πράξεων θ' ἀποτελέσῃ φάρον τηλαυγῆ, διασχίζοντα διὰ τοῦ φωτός του τὰ ἐρεβώδη τῶν αἰώνων σκότη καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας φωτίζοντα τὰ πλήθη τῶν ἐπιγινομένων.

Χωρήσατε, λοιπὸν ἀδ.·. ἐπὶ τὰ πρόσω.

Ὁ Μέγας τοῦ Σύμπαντος Γεωμ.·. ἔστω πάντοτε μεθ' ὑμῶν.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΑΣ ΕΝ ΤΩ ΑΠΟΚΡΥΦΙΣΜΩ

Είναι ἡ γενικωτέρα καὶ σπουδαιότερα μέθοδος τὴν ὁποίαν ἐφαρμόζει ὁ Ἀποκρυφισμὸς εἰς τὰς ἐρεῦνας του. Ἡ μέθοδος τῆς ἀναλογίας εἶναι ἐκείνη ἣτις δίδει τὴν κλεῖδα τῆς κατανοήσεως ὅλων τῶν γενικῶς θεωρουμένων ὡς παραδόξων καὶ ἔστιν ὅτε ὑπερφυσικῶν φαινομένων τῆς φύσεως. Διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀναλογίας, ἐφαρμοζομένης ὑπὸ συντετοῦ νοῦ καὶ μὴ ἀφιεμένου νὰ περιπέσῃ εἰς παραλόγους ὑποθέσεις καὶ συμπεράσματα, δύνανται νὰ ἀνευρεθῶσιν ὅλα τὰ ἀπόρρητα τῶν ἱερατικῶν καὶ μυστηριακῶν σχολῶν τῆς ἀρχαιότητος, νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ῥίζα τοῦ δένδρου τῆς ζωῆς καὶ τῆς γνώσεως, νὰ τεθῶσιν αἱ ἐπιστημονικαὶ βάσεις τῆς πίστεως. Ὁ τοιοῦτοτρόπως, εἰς τὸ πεδίον τοῦτο τῆς ἐπιστήμης ἀχθεῖς σοφὸς δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κάτοχος τῆς μαγικῆς ῥάβδου τῆς θαυματουργίας. Δύνανται νὰ ἀχθῇ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ μεγάλου ἀπορρήτου, νὰ ἀνοίξῃ, ὅχι νὰ παραβιάσῃ, τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τεμένους τῆς Σοφίας.

Ἡ γενικότης καὶ ἡ σημασία τοῦ νόμου τούτου οὐδέποτε, διέφυγε τὴν διορατικότητα τῶν ἀρχαίων μυσταγωγῶν, διὸ βλέπαμεν αὐτόν, ὅσονδῆποτε καὶ ἂν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ πολιτισμοῦ, χρησιμοποιούμενον εὐρύτατα ἐν ταῖς μυσταγωγικαῖς σχολαῖς. Ἡ χρῆσις τῶν συμβόλων, ἀλληγοριῶν καὶ ἐμβληματικῶν παραδόσεων, οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς ἀναλογίας. Ἐλέχθη π.χ. ὅτι εἷς ἀλέκτωρ δύναται νὰ ἐκφοβίσῃ καὶ νὰ καταστήσῃ ὑποχείριον ἓνα λέοντα. Ἡ τοιαύτη παραδοξολογία, ἡ ὁποία μᾶς κάμνει νὰ ἐνθυμηθῶμεν τὴν βεβαίωσιν τοῦ Αἰσώπου ὅτι ἐὰν ὁ λέων φοβῆται τὸν ἀλέκτορα, δὲν ὀπισθοχωρεῖ ὅμως πρὸ ἐνὸς βατράχου, ἔχει τὴν ῥίζαν τῆς βαθύτερου, ἐκεῖ δὲ πρέπει νὰ ἀνατρέξῃ ὁ συντετὸς ἐρευνητῆς, βοηθούμενος διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀναλογίας καὶ τῆς ἀλληγορίας· πράγματι ἐὰν σκεφθῶμεν ὀλίγον βαθύτερον θέλομεν ἰδεῖ ὅτι ὁ ἀλέκτωρ ἀναλογεῖ συμβολικῶς πρὸς τὴν ἐπαγρύπνησιν, ὁ δὲ ἄεον πρὸς τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀργήν. Μεταφράσωμεν ἤδη τὴν προηγουμένην παράδοσιν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ λεξιλογίου τὸ ὁποῖον κατηρτίσαμεν, καὶ θέλομεν ἀντιληφθῇ τὸ πόσον ἐβιάσθημεν νὰ ἀποκαλέσωμεν αὐτὴν παραδοξολόγημα: Ἡ ἐπαγρύπνησις, ὁ μὴ νυσταλέος νοῦς, ὑπερβάλλει συχνάκις τὴν δύναμιν καὶ γίνεται κύριος τοῦ θυμοῦ. Ἐκ τοιούτων περιστατικῶν εἶναι πλήρης ἡ φυσικὴ ἱστορία τῶν ἀρχαίων, διὸ ἀναγιγνώσκοντες τὸν Πλίνιον π.χ. ἀνευρίσκομεν διηγήσεις, τὰς ὁποίας ἐκ πρώτης ὄψεως θεωροῦμεν ὡς

μυθώδεις και εκπληττόμεθα πῶς εἰς τόσον ἐγκυκλοπαιδικὸς νοῦς ἠδύνατο νὰ παραδεχθῆ και ἀναγράψῃ τοσαύτας ἀστηρίκτους φλυαρίας.

Ἡ πρώτη ἔγγραφος διατύπωσις τοῦ νόμου τῆς ἀναλογίας, γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου, ἐν τῷ σπανίας περιεκτικότητος ἔργῳ του, ἐκείνῳ τῷ γνωστῷ ὑπὸ τὴν προσωνομίαν: Σμαράγδινος πίναξ (Tabula smaragdina). Ἡ δευτέρα παράγραφος αὐτοῦ βεβαιοῦ κατηγορηματικῶς.

Τὸ πρὸς τὰ ἄνω ἀναλογεῖ, τῷ πρὸς τὰ κάτω

και τὸ πρὸς τὰ κάτω, ἀναλογεῖ τῷ πρὸς τὰ ἄνω.

Δηλαδή ἐὰν γνωρίζῃς τὰ ἐπίγεια και ὁρατὰ ὅπως πραγματικῶς ἔχουσι, δύνασαι νὰ ἀχθῆς εἰς τὴν κατανόησιν τῶν οὐρανίων και ὑπεραισθητῶν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν ὅτι ὑπάρχει μεταξύ των ἀναλογία, σχέσις τις, *ὄχι τελεία ὁμοιότης*. Διότι ἡ εἰκὼν τοῦ μικροκόσμου (ἀνθρώπου), εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ μακροκόσμου (Σύμπαντος) και τὰνάπαλιν, ἐπεκτεινόμενος δὲ κανεὶς ἐπὶ τῶν ἰδίων βάσεων δύναται νὰ λάβῃ ἀμυδρὰν ἀντίληψιν τοῦ ἀρχετύπου κόσμου (τοῦ κόσμου τῶν αἰτίων), διότι τὰ πάντα ἐν τῇ φύσει εἶναι ἀνάλογα.

Τὴν ἰδίαν ἀλήθειαν διετύπωσεν, ὁ μέγας μυσταγωγὸς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὁ Σάμιος Πυθαγόρας, ὡς τὴν ἀνευρίσκομεν εἰς τὰ Χρυσᾶ ἔπη τοῦ Λύσιδος:

Γνώση δ' ἡ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ παντὸς ὁμοίην

ὥστε σε μήτ' ἄελπτ' ἐλπίζειν, μήτε τι λήθων.

Θέλεις δηλ. τότε ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ φύσις εἶναι πανταχοῦ ὁμοία οὕτως ὥστε νὰ μὴν ἐπιδιώκῃς πλέον ἀγόνους κόπους, οὐδὲ νὰ ἀγνοῆς τι.

Ἐπὶ τῆς ὁμοιογενείας ταύτης τοῦ Σύμπαντος ἀφ' ἑνὸς και τῆς ἐνότητος τῆς θείας Οὐσίας ἀφ' ἑτέρου, ἐστηρίζετο ὀκλόληρον τὸ περιλαμπρον οἰκοδόμημα τὸ ὁποῖον ὁ μέγιστος ἐκεῖνος τῶν Μυσταγωγῶν, εἶχεν ἀνεγείρει.

Ἐὰν ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν Ἱερὰν Γραφήν, τὸν αὐτὸν νόμον θὰ ἴδωμεν διατυπούμενον: «Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα και ὁμοίωσιν Αὐτοῦ, (Γέν, I, 26). Ἐὰν γνωρίσωμεν λοιπὸν κατὰ βάθος τὸν ἄνθρωπον, δυνάμενα ἀναλογικῶς νὰ ἀχθῶμεν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ Θεοῦ.

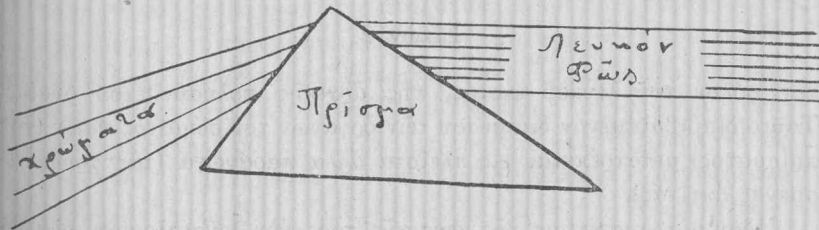
Ἴδου ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ βαθυστοχάστου ρήματος τοῦ Δελφικοῦ μαντείου: «Γνώθι σαυτόν». Ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτάται τὸ πᾶν. Ἡ πραγματικὴ ὁμῶς και τελεία γνῶσις τοῦ ἀνθρώπου, δὲν εἶναι και τόσον ἀπλοῦν ἐγχείρημα, διὰ τοῦτο παρέμεινεν ἀνέκαθεν κεκρυμμένη ἀπὸ τὴν

νόησιν τῶν βεβήλων, καὶ ἐδιδάχθη κεκλεισμένων τῶν θυρῶν εἰς ἐλαχίστους μόνον, τοὺς ἀποδειχθέντας ἀξίους τοιαύτης τινὸς γνώσεως.

Ἄλλ' ἄς προσπαθήσωμεν ἤδη* * νὰ ἀντιληφθῶμεν τὸν μηχανισμόν τῆς ἀναλογικῆς μεθόδου. Τοιαύτη τις ἀνάλυσις μόνον διὰ παραδειγμάτων, εἰλημμένων ἐκ τοῦ ὄρατοῦ Σύμπαντος, δύναται νὰ γίνῃ εὐνόητος, ἐκ μέρους ἀπροετοιμαστων διὰ τοιαύτης φύσεως ζητήματα, ἀτόμων.

Ὡς πρῶτον παράδειγμα, θὰ ἐκλέξωμεν τὴν μέθοδον τοῦ πρίσματος, τὴν ὁποίαν ὑπέδειξεν εἰς τῶν ἐκλαϊκευτῶν τῆς ἀναλογικῆς μεθόδου, ὁ δόκιμος Ἀγκὼς (Papus), εἰς τὸ ἔργον του: Le Tarot des Bohémiens.

Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἐὰν διέλθῃ λευκὸν φῶς, διὰ μέσου ἑνὸς πρίσματος ἐκ διαφανοῦς οὐσίας ὑπὸ ὠρισμένην τινὰ γωνίαν, τὸ φῶς τοῦτο ἐξερχόμενον τοῦ πρίσματος, ἐμφανίζεται ὑπὸ πλεῖστα χρώματα, ὅπως λέγομεν ἀναλύεται εἰς τὰ στοιχειώδη του χρώματα ἐξ ὧν ἀρχικῶς ἀπετελεῖτο (εἰκὼν 1).

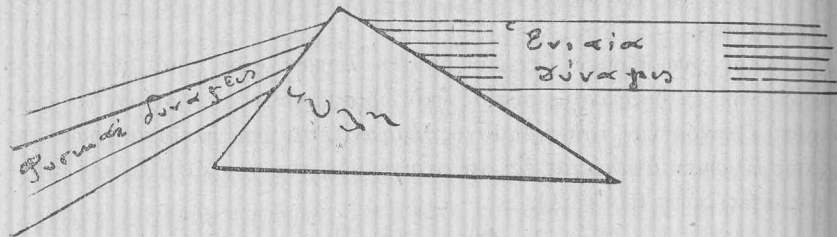
Εἰκὼν 1.

Τὶ διακρίνομεν κατὰ πρῶτον ἐν τῷ στοιχειώδει φαινομένῳ τούτῳ;

Ὅτι ἔχομεν τρία τινὰ τὰ ὁποῖα λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸ πείραμα. Πρῶτον ἀρχικὴν τινὰ οὐσίαν πολυσύνθετον (τὸ λευκὸν φῶς). Δεύτερον, μεσάζοντά τινὰ παράγονται (τὸ πρίσμα) διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτελεῖται ἡ μεταμόρφωσις τῆς ἀρχικῆς οὐσίας, καὶ τρίτον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεργασίας ταύτης (τὰ χρώματα).

Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι «ἀπλούστατον» καὶ «πασίγνωστον» ὅχι ὅμως καὶ εἰς τὰς ἐφαρμογὰς του. Διὰ νὰ ἀντιληφθῶμεν τὰς τελευταίας ταύτας θὰ προστρέξωμεν εἰς τὴν μαγικὴν κλεῖδα τὴν ὁποίαν μᾶς παρέχει ὁ νόμος τῆς ἀναλογίας. Ἐφαρμόσωμεν τὰ δεδομένα τοῦ πειράματος τῆς ἀναλύσεως τοῦ φωτὸς εἰς τὰς φιλοσοφίας καὶ εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπὶ τοῦ παραδείγματος τούτου τί βλέπομεν; Πράγματα τὰ ὁποῖα καὶ πάλιν θὰ μᾶς φανῶσιν ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπλᾶ.

Γνωρίζομεν ἐκ τῆς φυσιολογίας ὅτι τὸ αἷμα, τὸ πολυσυνθετώτατον ἐκεῖνο προϊόν, διαβιβαζόμενον διὰ μέσου ποικίλων ὀργάνων τοῦ σώματός μας, μετατρέπεται εἰς διάφορα παράγωγα, τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος. Τοιοῦτοτρόπως ἐνεργοῦν ἐπὶ τοῦ σιελογόνου ἀδένος, δίδει γένεσιν εἰς τὸν σίελον, ἐνεργοῦν ἐπὶ τῶν ἀδένων τοῦ στομάχου, δίδει γένεσιν εἰς τὸν γαστρικὸν χυμὸν, ἐνεργοῦν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, παράγει εἰς τινὰς περιπτώσεις τὴν χολήν, κ. ο. κ. Ἐὰς μεταφράσωμεν τὰ δεδομένα ταῦτα σχηματικῶς, διὰ τῆς ἐκλεγείσης πρισματικῆς παραστάσεως (εἰκὼν 2). Τὸ αἷμα παίζει

Εἰκὼν 2.

τὸν ρόλον τοῦ λευκοῦ φωτός, τῆς ἀρχικῆς πολυσυνθέτου οὐσίας. Τοῦτο διαβιβαζόμενον διὰ μέσου τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος ἡμῶν (τοῦ πρίσματος) μετατρέπεται εἰς πλεῖστα ἄλλα παράγωγα (τὰς χρωματισμένας ἀκτῖνας).

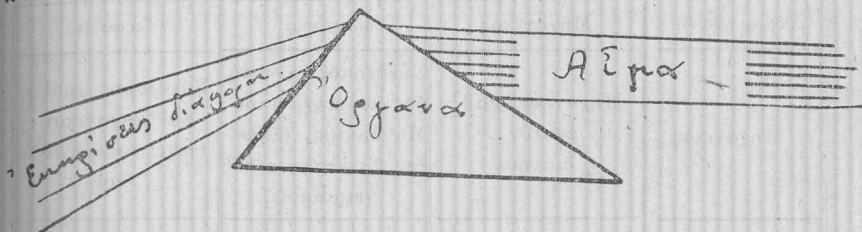
Ἴδου μία συσχετίσις τῆς φυσικῆς πρὸς τὴν φυσιολογίαν, οἷα θὰ ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόζηται ἀκόμη γενικώτερον, ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης.

Θὰ ἀναφέρωμεν τέλος καὶ ἓν τρίτον παράδειγμα τοῦ ἰδίου φαινομένου ἐπὶ γενικωτέρου ἐπιπέδου, ἔνθα θὰ καταδειχθῇ ἡ σημασία τὴν ὁποίαν θὰ ἀπέκτα ἡ ἀναλογικὴ μέθοδος ἐὰν ἐφαρμόζετο εὐρέως εἰς τὰς ἐπιστήμας.

Ἐχει σήμερον γίνεи γενικῶς παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὅτι μία καὶ μόνη ἐνέργεια ἐν τῇ Φύσει ὑπάρχει, αἱ διάφοροι μορφαὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας μᾶς ἐμφανίζεται αὕτη εἰς τὸν καθημερινὸν βίον (ἤχος, ἠλεκτρισμός, θερμότης κ.τ.λ.) εἶναι ἀποτέλεσμα ποικίλων ἐκδηλώσεων αὐτῆς, ἐπιτελούμεναι διὰ τῆς διαφόρου ἐπαφῆς αὐτῆς πρὸς τὴν ὕλην. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀρχικὴ αὕτη ἐνέργεια, ἐν μεγάλῃ ἐπαφῇ πρὸς τὴν ὕλην (μικρὰ συχνότης), μεταβάλλεται εἰς μηχανικὴν ἐνέργειαν. Ἐν μικροτέρῃ ἐπαφῇ (μεγαλειτέρα συχνότης), μεταβάλλεται εἰς ἤχον· ἐν ἀκόμη μικροτέρῃ ἐπαφῇ μᾶς ἀποδίδει θερμότητα, φῶς κ. κ. Ἡ εἰκὼν 3, παριστᾷ, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν σχηματικὴν παράστασιν, τὸν

μέγιστον τούτον νόμον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἐπιστήμη μόλις ἐσχάτως κατώρθωσε νὰ ἀχθῆ.

Βλέπομεν τοιουτοτρόπως ὅτι ἡ εἰκὼν οὐδέποτε ἤλλαξε· μόνον αἱ διάφοροι λέξεις αἵτινες ἐφηρμόσθησαν μετέβαλον ποιόν. Αὐτὴ εἶναι ἡ βάσις τῆς ἀποκρύφου ἐπιστήμης καὶ τῆς ἀναλογικῆς μεθόδου: μία βάσις μόνιμος καὶ ἀμετάβλητος, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐφαρμόζονται διαδοχικῶς διαφόρου μορφῆς φαινόμενα.

Εἰκὼν 3.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου τῆς ἀναλογίας, ὁ ἴδιος συγγραφεὺς ἐν ἑτέρῳ συγγράματι αὐτοῦ, μεταφρασθέντι μάλιστα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἐπίσκοπος Ἐπιστήμη καὶ Ψυχισμὸς (ἐκδ. Φέξη), ὑπὸ τοῦ ἀδ. Κουντουριώτου, κατήρτισε πλῆθος ἀναλογικῶν πινάκων μετὰ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν λεπτολογίαν καὶ ἐμβριθείαν, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ σχηματίσωμεν δύο τοιούτους. Ὁ πρῶτος ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τριαδικῆς διαιρέσεως, μετὰ βάσιν τὴν δυνατὴν διανομὴν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἰς Κεφαλὴν, Στήθος καὶ Γαστέρα. Ἴδου αὐτός:

Ἄνθρ. σῶμα	Ἄνθρωπος	Ποδήλατον	Ὄχημα	Ἀτμομηχανή	Ἀρχαί
Κεφαλὴ	Πνεῦμα	Ποδηλάτης	Ἡνίοχος	Μηχανικός	Θεὸς
Στήθος	Ψυχὴ	Κινητὴρ	Ἴππος	Κινητὴρ	Ἄνθρωπος
Γαστήρ	Σῶμα	Σκελετὸς ποδηλάτου	Ἀμαξά	Ἀμαξά	Σύμπαν

Συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ πίνακος τούτου βλέπομεν ὅτι ἡ Κεφαλὴ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἀναλογεῖ πρὸς τὸ καλούμενον πνεῦμα ἢ διάνοιαν τοῦ ἀνθρωπίνου ὄντος, πρὸς τὸν ὀδηγὸν πάσης φύσεως τροχοφόρου, πρὸς τὸν θεὸν ἐν τῷ ἀρχετύπῳ κόσμῳ. Τὸ στήθος ἀναλογεῖ πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸν κινητῆρα τῶν ὀχημάτων, καὶ τὸν ἀνθρωπὸν ἐν τῷ νοητῷ Κόσμῳ κ. ο. κ.

Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθῶμεν εἰς μεγαλειτέραν ἀνά-

λυσιν τοῦ ἐν λόγῳ πίνακος, ἣτις ἄλλως τε δύναται νομίζομεν νὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ ἐρευνητικοῦ νοῦ τοῦ ἀναγνώστου. Τοῦτο μόνον θὰ εἴπωμεν ὅτι ἕκαστον τῶν παραδειγμάτων δύναται διὰ τοῦ αὐτοῦ τριαδικοῦ συστήματος νὰ ἀναλυθῇ ἔτι περισσότερον εἰς τὰ συστατικά του. Ἄς λάβωμεν τὸ παράδειγμα τῆς Ἐπιπέδου Μηχανῆς, καὶ ἐξετάσωμεν τοὺς δυνατοὺς συνδυασμούς, ὡς καὶ τὰς ἀντιστοίχους ὀνομασίας :

Ἐπιπέδου Μηχανῆς	Μηχανικός	Κινητῆς	Ἐπιπέδου
Μηχανικός	Μηχανικός καθ' ἑαυτὸν : διάνοια	Σύνδεσμος κινητῆρος καὶ μηχανικοῦ : Μανόμετρα, δικλείδες Στρόφιγγες τοῦ χειρισμοῦ.	Σύνδεσμος ἐπιπέδου καὶ μηχανικοῦ : Θέσις τοῦ μηχανικοῦ
Κινητῆς	Σύνδεσμος μηχανικοῦ καὶ κινητῆρος : Μοχλὸς πρὸς χειρισμὸν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀτμοῦ.	Κινητῆς καθ' ἑαυτὸν Λέβης, ἔμβολον, διωστήρ.	Σύνδεσμος ἐπιπέδου καὶ κινητῆρος : Θέσις τοῦ κινητῆρος.
Ἐπιπέδου	Σύνδεσμος μηχανικοῦ καὶ ἐπιπέδου : Φραῖνα, στρόφιγγες τῶν φραίνων.	Σύνδεσμος κινητῆρος καὶ ἐπιπέδου : Διωστήρες ἐνεργοῦντες ἐπὶ τῶν τροχῶν	Ἐπιπέδου καθ' ἑαυτήν Σκελετός, θέσις τῶν τροχῶν.

Θεωροῦμεν ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας τὸ ὅτι ὁ καταρτισμὸς τοιούτων ἀναλογικῶν πινάκων δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκόλος, ἰδίως ὅταν πρόκηται περὶ θεμάτων μὴ ὑποκειμένων εἰς τὸν ἄμεσον ἔλεγχον. Ἡ ἀναλογία συνεπῶς ἐφαρμοζομένη δύναται νὰ ἐπιλύσῃ διαφόρους ἀπορίας ἐνὸς ἐρευνητοῦ, δύναται ὅμως νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν εἰς ἀδιεξόδους ἀπὸ τὰς ὁποίας δεόν νὰ γνωρίζῃ νὰ ἐξέρχεται. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν νὰ φροντίσωσι νὰ ἐξασκηθῶσι πολὺ ἐπὶ τῆς καταστρώσεως πινάκων σχετιζομένων μὲ τὰ συνήθη φαινόμενα τῆς ζωῆς, — οἷων παραδείγματα παρεθέτομεν — πρὶν προβῶσιν εἰς τὴν ταξινόμησιν διὰ τῆς ἀναλογικῆς μεθόδου ζητημάτων ἀνωτέρας βαθμίδος.

Ἐπιπέδου ἔχονσι πράγματι πλεῖστα παραδείγματα ἀποκρυφιστῶν μὴ τελείως κατόχων τῆς ἀναλογικῆς κλειδός, ἐπιδοθέντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου τούτου εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε καὶ ἀχθέντων εἰς πραγματικ-

Τρεις Κόσμοι	Συσχέτισις : Ἐναγωγή εἰς τὴν μονάδα	Θετικόν, Δρῶν +	Ἀρνητικόν - Πάσχον -	Οὐδέτερον - Μετέχον ∞
Θεῖος Κόσμος	Ὁ Θεός κατὰ τοὺς { Χριστιανούς Αἰγυπτίους Ἰνδοὺς	Πατήρ Ὅσιρις Βράχμας	Υἱός Ἰσις Σίβας	Ἄγ. Πνεῦμα Ὄρος Βισνοῦς
Διανοητικὸς Κόσμος	Αἰτιολογία Πρόσωπα τοῦ ρήματος Πολλαπλασιασμός Διάστημα Χρόνος Διαιρέσεις τῶν Ἀστέρων	Αἴτιον Ἐκεῖνο ὅπερ ὀμιλεῖ Πολλαπλασιαστής Μήκος Παρόν Ἥλιος	Μέσον Ἐκεῖνο ὅπερ ἀκούει Πολλαπλασιαστέος Πλάτος Παρελθόν Πλανήτης	Ἀποτέλεσμα Ἐκεῖνο περὶ οὗ ὀμιλοῦσι Γινόμενον Βάθος Μέλλον Δορυφόρος
Ἐυλικὸς Κόσμος	Ἄνθρωπος Οἰκογένεια Βασίλεια τῆς Φύσεως Χρώματα ἀπλά Χημεία Δυνάμεις Μαγνητισμός Ἡλεκτρισμός Φῶς Ἔγλη	Κεφαλή Πατήρ Ζωϊκὸν Βασ. Ἐρυθρόν Ὄξυ Κίνησις Ἐλξις Θετικὸς Φωτισμός Ἀερώδης (;)	Κοιλία Μήτηρ Ὄρυκτὸν Βασ. Κυανοῦν Βάσις Ἀδράνεια Ἄπωσις Ἀρνητικὸς Σκιὰ Στερεὸν (;)	Στήθος Τέκνον Φυτικὸν βασ. Κίτρινον Ἄλας Ἴσορροπία Ἴσορροπία Οὐδέτερος Ἐποσκίασμα Ἐγγρα (;)

κοὺς λαβυρίνθους ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ ἐκεῖνοι δὲν ἐξῆλθον, ἀλλὰ καὶ παρέσυρον διὰ τῶν ἀφεθέντων συγγραφῶν τῶν τὴν Ἀποκρυφον Ἐπιστήμην μετ' αὐτῶν, δημιουργήσαντες οὕτω σημεῖα ἐφ' ὧν ἐστηρίχθησαν οἱ ἀντίπαλοι αὐτῆς διὰ τὴν καταπολεμήσασιν. Εἰς ὅλας τὰς Ἐπιστήμας ἀπαιτεῖται σύνεσις καὶ ὑπομονή, εἰς τὸν Ἀποκρυφισμὸν ὅμως αἱ δύο αὗται ἀρεταὶ δεόν νὰ ἐξαρθῶσιν ὑπὲρ πᾶν ὄριον. Εἰς διάσημος καββαλιστής, ὁ γνωστὸς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Eliphas Levi ἀνέγραψεν ἐν τῷ ἔργῳ του: La clef des grands Mystères (1861 σελ. 206) τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τῶν παρανοησάντων τὴν μέθοδον τῆς ἀναλογίας, καὶ ἔδειξε ποῦ δύναται νὰ ἀγάγη μία ἐπιπολαία ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τούτου. Δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀναγράψωμεν τὰς φράσεις του καθὼ θὰ ἐπεκτεινώμεθα ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ μεγίστου τοῦλάχιστον μέρους τῶν τοιούτων δυνατῶν παρεξηγήσεων θέλομεν παραθέσει τρίτον τινὰ ἀναλογικὸν πίνακα, ἀναγραφόμενον ἐν τινι τρίτῳ συγγράμματι τοῦ προημιονευθέντος δόκτορος Ἀγκῶς (Papus), ἐνθα ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τῆς τριαδικῆς ἀναλογίας εἰς τὰς κυριωτέρας τῶν συγχρόνων γνώσεων ἡμῶν:

Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου καταρωθῶσαμεν νὰ καταδείξωμεν τὴν ἀπέραντον σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἀναλογικῆς μεθόδου ἐπὶ τῶν φαινομένων τοῦ Κόσμου. Εἶναι ἐκεῖθεν εὐνόητον τὸ πῶς μία τοσαύτης γενικῆς σημασίας κλεῖς, δύναται νὰ ἀνοίξῃ τὰς καλῶς φρουρουμένας θύρας τῆς ἀποκρύφου γνώσεως, καὶ ἱστάμενος ὁ μύστης πρὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἁγιαστηρίου νὰ εἶπῃ αὐτοῖς τὸ ὄρφικὸν σύνθημα διαβάσεως:

Γῆς παῖς ε'μὶ καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

Αὐτὰρ ἐμοὶ γένος οὐράνιον τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί.

ΑΝΑ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΝ

*Δεξίωσις επιφανοῦς Βέλγου Τέκτονος ἐν Κων)λει ὑπὸ τῆς Μεγ.·.
·Αν.· τῆς Τουρκίας.*

Ὁ Τουρκικὸς τεκτ.· ἐφιλοξένησε τὸν Κρατ.· Ὑ.· ταξ.· καὶ Μεγ.·.
Διδ.· τῆς Βελγικῆς Ἀνατολῆς ἁδ.· Charles Magnette δμηρον φι-
λίας αὐτοῦ παρὰ ταῖς τεκτ.· Δυνάμει τοῦ Βελγίου, ὅστις μετὰ δια-
μονὴν δύο ἡμερῶν ἐν Ἀνατ.· Κωνσταντινπόλεως ἀνεχώρησε τὴν
15ην Ἀπριλίου ἐπιβαίνων τοῦ ἀτμοπλοίου «Πιερ Λοτί».

Τὴν 14ην Ἀπριλίου ἡμέραν Κυριακὴν περὶ ὄραν 6 1)2 μ. μ. ἐγέ-
νετο δεκτὸς ἐπισήμως ἐν τῷ νέῳ τεκτονικῷ Μεγάρῳ. Ἐν τῷ ναῶ ἐγέ-
νετο κοινὴ συνεδρία τῶν δύο τεκτ.· Δυνάμειων Ὑπ.· Συμ.· καὶ Μεγ.·.
Ἀνατ.· εἰς Ἀον Συμ.· Βαθ.· πρὸς συνέχισιν τῶν ἐργ.· τῆς Σ.·
Στοῶς «Μουράτ» συνεδριαζούσης κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην. Πάντες οἱ
ἁδ.· ἔφερον περιβολὴν μέλαιναν μὲ τὰ διάσημα τοῦ θαμποῦ του ἑκαστος.

Προηγούμενου τοῦ Λαδάρου καὶ τῶν συμβολικῶν κηροπηγίων εἰσ-
ῆλθεν ὁ ἁδ.· Charles Magnette προῦπαντηθεὶς ἐν τῷ Κέντρῳ τοῦ
Ναοῦ ὑπὸ τοῦ Σεδασμιεύσαντος Προσθ. Ὑπ.· ταξ.· καὶ Μεγ.· Διδ.·
ἁδ.· Σερβέτ, ὅστις καὶ προσέφερεν τῷ ὑψηλῷ ξένῳ τὴν πρώτην Σφύ-
ραν, ἣν οὗτος ἀπεποιήθη προσθέσας, ὅτι αὕτη εὑρίσκεται ἤδη ἐκεῖ
δπου ἀρμόζει, μεθ' ὃ οὗτος ἐτοποθετήθη δεξιᾶ τῷ Σεδασμιεύοντι. Ὁ
Σεδασμιεύσας ἁδ.· Σερβέτ μετὰ τὰς συνήθεις φιλοφρονήσεις διερμη-
νεύοντος τοῦ ἁδ.· Rachid ἠύχθη τὸ «ὡς εὖ παρέστη». Εἶτα ἀνε-
γνώσθη τηλεγράφημα ἐξ Ἀγκύρας τοῦ Μεγ.· Διδ.· Edip Servet
βουλευτοῦ Κων)πόλεως δικαιολογούντος τὴν ἀπουσίαν του καὶ ἐκφρά-
ζοντος συνάμα τὴν λύπην του. Κατόπιν ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν ἁδ.·
Ibrahim Nedjini Μεγ.· Γεν.· Γραμμ.· ὅστις ἐν συντομίᾳ ἀναφέρει
ὅτι ἠ πρὸς τὸν ἁδ.· Charles Magnette γινομένη ὑποδοχὴ ἀποτελεῖ
κathήμον διεθνοῦς τεκτονικῆς σημασίας διότι ὁ ἁδ.· Charles Ma-
gnette εἶναι ὄχι μόνον ἀπὸ ἐξαετίας δμηρος φίλιας τῶν τουρκικῶν τεκτ.·
Δυν.· παρὰ τῷ Βελγικῷ Τεκτονισμῷ, ἀλλὰ καὶ τεκτ.· διεθνοῦς κύρους
καὶ ἐπιβολῆς. Ἐν τῇ Πατρίδι αὐτοῦ εἶναι Ὑπ.· Ταξιάρχης καὶ Μεγ.·
Διδ.· ἐπὶ πλέον δὲ καὶ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας. Εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων
ἐκείνων Τεκτ.· οἵτινες ἔσχον τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἰδρύσεως τῆς Α.·
Μ.· Ι.· καὶ ἔχει ἐγκαρδιωθῆ τὴν ἰδέαν τῆς προόδου καὶ ἐπιτυχίας
τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου Ὁ ἁδ.· Magnette μετέχει πάντοτε τῶν τεκτ.·
Συνεδρίων καὶ πάντοτε πρωτεύοντα διαδραματίζει ρόλον, εἰς πᾶσαν
δύσκολον καμπὴν τῶν αὐζητήσεων ἐπεμβαίνων διὰ τὰ ἐξομαλύνῃ τὰς

διαφοράς. Είτα ὁ ἀδ.: Nedjmi ἐξιστορεῖ τὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ τουρ-
κικοῦ τεκτονισμοῦ, τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Τουρκίᾳ Μετα-
πολίτευσιν καὶ καταλήγει περιγράφων τὴν συμβολὴν του εἰς φιλαν-
θρωπικὰ καὶ Φιλεκπευδευτικὰ ἔργα. Ὁ ἀδ.: Rachid παλαιὸς γνῶρι-
μος τοῦ ἀδ.: Magnette ἀπὸ τὰ διάφορα τεκτονικὰ συνέδρια διερμή-
νευσε Γαλλιστὶ τοὺς λόγους τοῦ ἀδ.: Μεγ.: Γεν.: Γραμμ.:

Ἐκ μέρους τῶν ξένων Στοῶν Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς
τῆ ἐγκρίσει τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἄν.: τῆς Τουρκίας ὠμίλησεν Γαλλιστὶ
ὁ Σεβ.: τῆς «Ἀρμονίας» ἀδ.: Α. Κουκούλης, ὅστις εἶπε τὰ ἀκόλουθα:
Ven.: M.: et très Ill.: frère.

Je vous remercie beaucoup de m'avoir accordé la parole afin
que je puisse adresser quelques paroles de bien venue à notre
très Ill.: et très ch.: fr.: Charles Magnette.

Votre présence parmi nous très ch.: et Ill.: fr.: Magnette
me procure à moi une double joie. Le magnifique Hôtel de ville
de Bruxelles avec sa tour élancée qui patronne St. Michel en
or, la maison du Roi aux flèches fines et délicates, le Théâtre
de la monnaie où j'ai souvent fait la queue, le parc, le jardin
Botanique, les hôpitaux St Jeanne et St Pierre, les Instituts du
Roi Léopold, le superbe et majestueux Palais de Justice, l'Eglise
St Gudule patronne de la ville, la Pinacothèque qu'illustrent
les œuvres des maîtres Hollandais et Flamands, Ostende avec
sa plage renommée et ses délicieuses huitres, tout votre beau pays
la Belgique passe actuellement devant mes yeux comme dans
un film. En un moment je revis mes heureux jours d'Etudiant
en Belgique. En outre, cher et Ill.: fr.: votre présence ici
m'offre l'occasion d'affirmer devant un Haut représentant de la
framaçonnerie Européenne qu'ici en cet Orient de Constantino-
ple l'arbre de la fraternisation est très soigneusement cultivé et
qu'il prospère: Musulmanes, Gregoriens, Orthodoxes, Israélites
de Religion, Turcs, Grecs, Arméniens etc., d'origine, nous nous
fraternisons sous la voûte sacrée de ce temple appartenant à la
framaçonnerie turque et nous faisons de notre mieux pour que
cette fraternisation s'étende parmi nos profanes.

Vénéral de la R.: L.: «Harmonia» du Grand Orient de
Grèce, je travaille avec mes frères dans ce temple et je suis chez
moi. De même votre Illus.: frère Servet de passage à Athènes
fût l'objet des manifestations des sentiments les plus fraternels de

la part du Sup.: Con.: et du Gr.: Or.: de Grèce. Il était chez lui.

Le Gr.: Or.: de Turquie se trouve dans les meilleurs relations avec le Gr.: Or.: de Grèce. Souhaitons de tout cœur que la même fraternité règne bientôt parmi les deux peuples aussi. Voici ch.: et Ill.: fr.: à quels titres votre présence parmi nous m'a tellement réjoui.

Soyez également persuadé que ces mêmes sentiments que je viens d'exprimer sont au même titre partagés par le frère Mosse Vénérable de la R.: L.: la « Renaissance » du Grand Orient de France et le fr.: Medina de la R.: L.: « Italia Risorta » du Gr.: Or.: d'Italie. Ils sont partagés par leurs R.: Loges et par leurs Grands Orientes respectives.

Au nom de ces deux Loges au nom de la Loge « Harmonia » et en mon nom personnel, Soyez le bien venu.

Ὁ ἀδ.: Σεργέτ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε ἀμέσως ἀντίγραφον τῆς προσφωνήσεως τοῦ ἀδ.: Κορκούλη, ἵνα καταχωρισθῇ εἰς τὰ πρακτικὰ τοῦ Ὑπ.: Συμ.: καὶ τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Τουρκίας.

Εἰς τὰ ὡς ἄνω ὁ ἀδ.: Magnette ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς : Ἡὐχαρίστησε πρῶτον διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, ἧς ἔτυχε, ἀνεμνήσθη τῶν δεσμῶν, οἵτινες συνδέουσι αὐτὸν πρὸς τὸν Τουρ. Τεκτ.: καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν ἀδ.: Rachid ἐξέφρασε τὴν χαρὰν του διὰ τὰς προόδους τοῦ τουρκ. τεκτον.: ἐπέμεινε δὲ ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως τοῦ ἀδ.: Κορκούλη, Σεδασμίου τῆς « Ἀρμονίας, » τὸν ὁποῖον εὐχαριστεῖ διὰ τοὺς ὀραίους λόγους του διὰ τὸ Βέλγιον, ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὴν ἀδελφικὴν συνεργασίαν, ἣν βλέπει ἐν τῷ ναῶ τούτῳ, ἔνθα ἀδελφοὶ εἰς διαφόρους ἀνήκοντες ἐθνικότητος καὶ διαφόρους ὁμιλοῦντες γλώσσας, κατῴρθωσαν νὰ διαβιοῦν ἐν ἁρμονίᾳ καὶ ἀγάπῃ. Εἰς πόλιν ὡς ἡ Κωνσταντινούπολις, ὁ ἀμοιβαῖος σεδασμὸς τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων τῶν Ἑκκλησιῶν, τῶν μνημείων καὶ παραδόσεων τῶν ἐν αὐτῇ διαβιούντων λαῶν εἶναι λίαν συντελεστικὸς διὰ νὰ βλέπη τις ἐν τεσμικρῷ τὴν Α.: Μ.: Ἰ.: τὸ ὁποῖον μὲ ἐνεθουσίασε.

Ἐπιστρέφων εἰς τὴν πατρίδα μου, θὰ διακηρύξω τοῦτο καὶ εἰς τεκτονικὰς συγκεντρώσεις ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Παρισίοις.

Παταγώδη χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τοὺς λόγους τοῦ ἀδ.: Magnette.

Ἐπηκολούθησε δεῖπνον εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Τοκατλιάν, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισαν ἅπαντες οἱ Σεδάσμιοι τῶν τουρκικῶν καὶ ξένων Στοῶν καὶ οἱ ἀνώτεροι βλθμοῦχοι τοῦ τουρκικοῦ Τεκτονισμοῦ.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

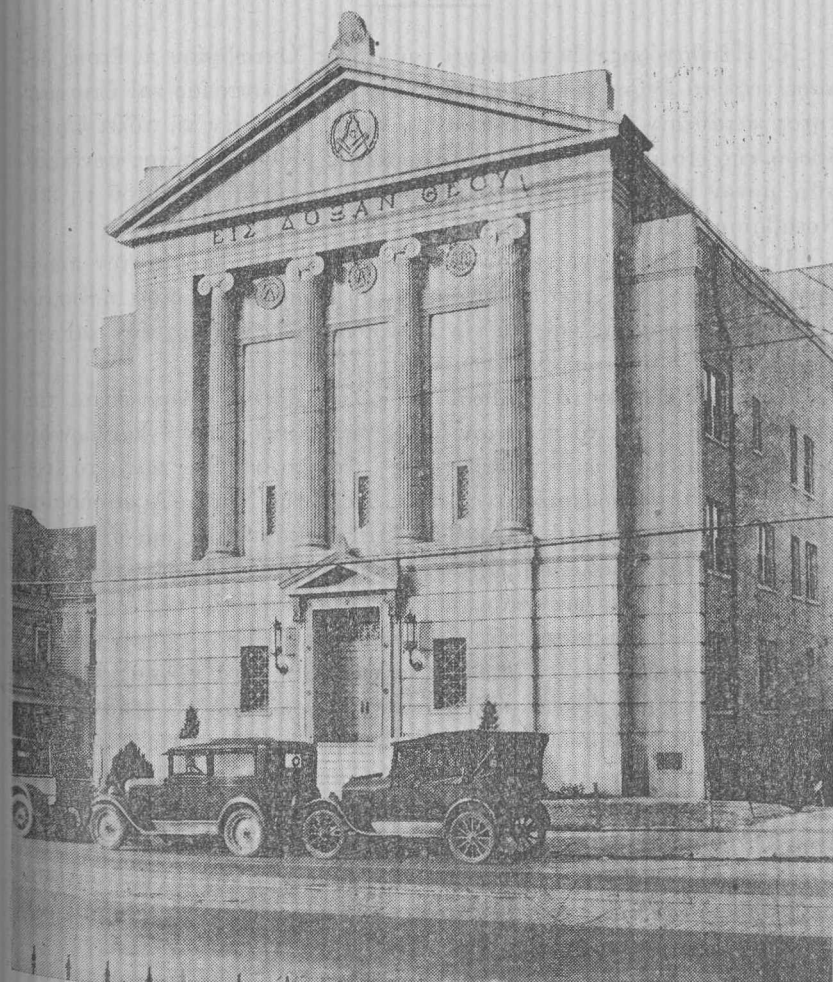
Ἡ Γεν. Συνέλευσις συνεκλήθη δις εἰς ἕκτακτον σύνοδον. Κατὰ τὴν α' συνεδρίαν τῆς α' ἐκτάκτου συνόδου, γενομένην τὴν 14ην Μαρτίου 1929 ὑπεβλήθη παραίτησις τῆς ὀλομελείας τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς, ἕνεκα ἐκδηλωθείσης διαμαρτυρίας ἐνίων Στοῶν διὰ τὴν συγκρότησιν Αὐτῆς, στρεφομένης δὲ ἰδίᾳ κατὰ δύο μελῶν ὡς ἀμέσως ὑπαίτιων τῶν κατὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Νέου Μεγάρου παρουσιασθεισῶν ἀνωμαλιῶν. Γενομένης δεκτῆς τῆς παραίτησεως καὶ διενεργηθείσης νέας ψηφοφορίας, ἀναδεικνύονται μέλη τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ἐπὶ 116 ψηφισάντων οἱ ἄδ.: ἄδ.:

Δημ. Παππούλας	διὰ φήφων 94	Σπυρίδων Βελλῆς	διὰ φήφων 83
Μιλτ. Πουρῆς	» » 93	Πᾶνος Χατζηπᾶνος	» » 80
Φιλ. Παπαγεωργίου	» » 93	Ἄνδ. Παπαδημητρίου	» » 78
Παναγ. Καμπᾶς	» » 87	Γεώργιος Γεωργαλάς	» » 76
Γεώργιος Ράλλης	» » 86	Χρῆστος Λαδᾶς	» » 72
Ἄθαν. Ἰωάννου	» » 85		

Βραδύτερον παραιτηθέντος τοῦ ἄδ.: Χρ. Λαδᾶ, ἐξελέγη ἀντικαταστάτης αὐτοῦ ὁ ἄδ.: Ν. Καρβούνης κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 29ης Ἀπριλίου 1929, οὕτω δὲ κατηρτίσθη ὀριστικῶς τὸ Σῶμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: ὡς ἔπεται :

Μέγ.: Διδ.: Μιλτιάδης Πουρῆς
 Πρόσθ.: Μ.: Διδ.: Φιλ. Παπαγεωργίου
 Α' Μέγ.: ἐπ.: Σπῆρος Βελλῆς
 Β' Μέγ.: ἐπ.: Γεώργιος Ράλλης
 Μ.: Γεν.: Γραμ.: Ἄθανάσιος Ἰωάννου
 Μέγ.: Ρήτ.: Πᾶνος Χατζηπᾶνος
 Μέγας Ἰησαυρ.: Ἄνδρέας Παπαδημητρίου
 Μέγ.: Ἐλεον. Δ. Παππούλιας
 Μέγ.: Δοκ.: Γεώργιος Γεωργαλάς
 Μέγ.: Τελ.: Παναγιώτης Καμπᾶς
 Μεγ.: Στεγ.: Ν. Καρβούνης

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20ῆς Ἀπριλίου, πρώτην τῆς β' ἐκτάκτου συνόδου τῆς Γεν.: Συνελεύσεως ἐγκρίνεται ἡ σύναψις ἐσωτερικοῦ δανείου ἐξ 1.500.000 δρ. με ἐπιτόκιον 7 ο)ο πρὸς ἀποπεράτωσιν τῆς οἰκοδομήσεως καὶ ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τοῦ Νέου Μεγάρου, δι' ἐκδόσεως 3000 ὁμολογιῶν ἀξίας 500 δραχμῶν ἐκάστης.

Ὁ νέος τέκτονικός Ναός ἐν Greensboro τῆς Πολιτείας
North Carolina τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικής.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΟΥΣ ΤΕΚΤ.: ΝΑΟΥ ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΟΡ. ΚΑΡΟΛΙΝΑΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

Ὁ «Πυθαγόρας» ἐν τῷ τεύχει τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου π. ἔτους δὲν παρέλειψε νὰ ἐξάρῃ τὴν μετὰ τεκτον.: μεγαλοπρεπείας καὶ ἐπισημότητος κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τεκτ.: Ναοῦ ἐν τῇ πόλει Γρήνσβορο τῆς Πολιτείας τῆς Βορ. Καρολίνας. Ὁ ναὸς οὗτος συνετελέσθη μόνον ἐντὸς 8 μηνῶν καὶ γίνονται τὰ ἐγκαίνια αὐτοῦ τῇ 20ῇ Νοεμβρίου 1928.

Τὸ ἀνωτέρω γεγονός εἶναι ἀξιοσημείωτον καὶ ἀξιομίμητον παράδειγμα δι' ὅλας τὰς τεκτ.: δυνάμεις τοῦ Κόσμου καὶ δίδει ἀφορμὴν δικαίας ὑπέρεφανείας καὶ διὰ τὴν Πατριδα ἡμῶν τὴν ἀρχαίαν καὶ τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ μάθωσι οἱ φίлт.: ἀδελ.: ἀναγνώσται τοῦ «Πυθαγόρου», ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαίνιων διηθύνεν ὁ καὶ παρ' ἡμῖν γνωστότατος—ἀτε ἐπισκεφθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1926 τὰς Ἀθήνας κραταιότατος Μέγας Ταξ.: τῆς Νοτίου Δικαιοδοσίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν John Cowles, ὅστις καὶ ὁμιλήσας διὰ σθυναροῦ λόγου ἐξήρῃ τὸν θεμελιώδη χαρακτῆρα τῶν τεκτον.: Στοῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἐργαζομένων ἀκαμάτως ἐν Ἀμερικῇ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ εὐδαιμονίας συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου του ὑπὲρ τῶν τεκτ.: ἰδεωδῶν ἀνεμνήσθη μετὰ πικρίας τῆς τύχης τῶν ἀδελ.: τεκτόνων τῆς Ἰταλίας, ζωγραφίσας τὸ φασιστικὸν πολίτευμα τοῦ Μουσσολίνι, ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀποβλέπον εἰς τὴν κατάπνιξιν πάντων τῶν ἐλευθέρων θεσμῶν μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ὑπ. Μ.: Ἀξ.: ἐξέφρασε τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ τεκτ.: Τάγμα θ' ἀγωνίζεται ἀδιαλείπτως διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἀληθείας καὶ τῆς γνώσεως, πρὸς κατοχύρωσιν «τῆς πολιτικῆς, θρησκευτικῆς καὶ διανοητικῆς ἐλευθερίας», ἐπὶ τῆς ὁποίας δύναται νὰ στηριχθῇ ἡ παγκόσμιος μεγάλη ἀδελφότης τῶν ἐπὶ γῆς Τεκτόνων.

Ὁ Ναὸς εἶναι καθαρῶ Ἑλληνικοῦ ρυθμοῦ, θαῦμα κλασσικῆς ὠραιότητος καὶ ἐπιμελημένης ἀνέσεως, φέρει δ' ἐπὶ τῆς ζωφόρου Ἑλληνιστὶ τὴν ἐπιγραφὴν «Εἰς δόξαν Θεοῦ», ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῆς προτασσομένης εἰκόνης τῆς προσόψεως τοῦ Ναοῦ.

Βεβαίως δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν μεγάλοι Ναοὶ τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης φέρουσι ἐν τῇ ξένη Ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς ἢ καὶ ῥήματα τῆς Ἑλληνικῆς σοφίας, ἀλλ' ἡ ἀναγραφὴ ἐπὶ τῆς προ-

μετωπίδος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἑλληνικῆς ρήτρας, ἔχει καθ' ἡμᾶς ταύτην τὴν σημασίαν, ὅτι εἶναι ὁ ὀφειλόμενος δίκαιος φόρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ ἀρχαίου κόσμου διάνοιαν, τὴν εὐκλεᾶ μητέρα καὶ γενέτειραν τοῦ Τεκτονικοῦ ἰδεώδους.

Ἐὰς προσπαθήσωμεν ἐπομένως καὶ ἡμεῖς νὸ φανῶμεν ἀντάξιοι τοῦ ἐνδόξου ἡμῶν τεκτ.: παρελθόντος ἐν λόγοις καὶ ἐν ἔργοις χάριν τῶν ἰδεωδῶν, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύει ἢ ἐπὶ τῆς πατρῴας γῆς ἀκμάσασα τεκτονικὴ ἰδεολογία.

ΕΡΓΑ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ

ΕΥΓΕΝΗΣ ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΤ.: "ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ,"

Ὁ ἐκ τῶν ἡγετῶν τῆς τελευταίας ἐνταῦθα ἐκδρομῆς τῶν ΑΧΕΠΑ. ἀδ.: Ἄνδρ. Νίκας προτοῦ ἀναχωρήσει δι' Ἀμερικὴν ἐπεσκέφθη τὸν Σεβ.: τῆς Στ.: Στ.: «Ἀδελφοποίησις» ἀδ.: Φ. Σῶκον καὶ μετὰ τῶν ἀποχαιρετιστηρίων αὐτοῦ εὐχῶν παρέδωκε εἰς αὐτὸν κατάλληλον ἐπιστολὴν εὐχαριστήριον πρὸς τὴν Στ.: διὰ τὴν ἐν αὐτῷ υἰοθεσίαν τῶν υἱῶν του καὶ ποσὸν 200 δολλαρίων ὑπὲρ τῶν ἀγαθοεργῶν σκοπῶν τῆς Στ.: Διεβεβαίωσε δὲ αὐτὸν ὅτι ἐπανερχόμενος εἰς Ἀμερικὴν θὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν συσφίξιν τῶν ἀδ.: δεσμῶν μεταξὺ τῶν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἑλλάδι Ἐλευθέρων Τεκτόνων καὶ ἐν γένει τὴν στενοτέραν συνεργασίαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Τεκτονισμοῦ.

Ὁ ἀδ.: Σῶκος τὸν ἠδχαρίστησε καὶ διεβεβαίωσεν αὐτὸν ὅτι ἡ Στ.: μετὰ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος θὰ παρακολουθήσῃ τὴν πρόοδον τοῦ υἱοῦ του καὶ λυκιδέως μαθητοῦ ἐν τῇ Σχολῇ Μεταξᾶ.

Ἡ Στ.: Στ.: ἀδελφοποίησις λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ἀνωτέρω ἀνεκῆρυξε τὸν ἀδ.: Α. Νίκα ἐπίτιμον μέλος καὶ ἐλεονόμον αὐτῆς.

ΑΝΑ ΤΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΑΣ ΣΤΟΑΣ

“MACEDONIA RISORTA,,

Ἡ ἀπὸ τοῦ 1906 ἐν Ἀνατ.: Θεσσαλονίκης συμπληθεῖσα καὶ ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἰταλίας ἀθροῦδας καὶ ἀποτελεσματικῶς λειτουργοῦσα πρεσβυγενῆς Σ.: Στ.: “Macedonia Risorta,, ὑπὸ τὴν Σφύραν τοῦ σοβαροῦ καὶ ἐμνευσμένου φιлт.: ἀδ.: Jacob Angel, λήγοντος ἤδη τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1928, ἐν ἐπισήμῳ κοινῇ συνεδρείᾳ τῶν τεσσάρων ἐν Ἀνατ.: Θεσσαλονίκης Ἑλληνικῶν Στοῶν διὰ τοῦ στόματος τοῦ Σεβασμίου Αὐτῆς εἶχε δηλώσει τὴν ἐπιθυμίαν πρὸς ὑπαγωγὴν ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Μεγ.: Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος, ἧς τετραμελῆς ἀντιπροσωπεῖα ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Ἐνδοξ.: Μεγ.: Διδ.: φιлт.: ἀδ.: Μιλτιάδου Πουρῆ παρίστατο κατὰ τὴν συνεδρείαν ἐκεῖνην.

Ἀνταλλαγέντων βραδύτερον τῶν ἐπισήμων σχετικῶν πινακῶν ἀλήσεως καὶ ἐγκρίσεως ἤρξατο ἡ Σ.: αὕτη Στοὰ ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν τοῦ Τεκτ.: ἔτους 1928—1929 νὰ ἐργάζεται ὑπὸ τὴν Αἰγίδα τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος, ἡ δὲ πράξις τῆς ἐπισήμου ὑπαγωγῆς ἐγένετο τὴν 7ην Μαΐου 1929 διὰ πανηγυρικῆς τελετῆς, τελεταρχοῦτος τοῦ Ἐνδ.: Μεγ.: Διδ.: φιлт.: ἀδ.: Μ. Πουρῆ, ἐπὶ τούτῳ μεταβάντος εἰς Θεσσαλονίκην μετὰ τοῦ Ἐνδ.: προσθ.: Μεγ.: Διδ.: φιлт.: ἀδ.: Γ. Παπαγεωργίου καὶ τοῦ Μ.: Γεν.: Γραμμ.: ἀδ.: Ἰωάννου.

Τὴν ἐπομένην, ἑσπέραν τῆς 8ης Μαΐου, ἐγένετο ἕκτακτος συνεδρεία τῆς Σ.: Στ.: «Φοῖνιξ» παρουσιῶν ἀντιπροσωπειῶν ἀπασῶν τῶν ἐν Ἀνατ.: Θεσσαλονίκης Σ.: Στ.: Στοῶν ἡμετέρων τε καὶ ἀλλοδαπῶν, ὑπὸ τὴν Σφύραν τοῦ Σεβ.: τῆς εἰρημένης Στοᾶς, ἀδ.: Ἰ. Λαδᾶ, καθ' ἣν μετὰ ὥραϊαν προσφώνησιν τοῦ Ἐν. Μεγ.: Διδ.: πρὸς τὴν πυκνοτάτην καὶ ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν ἐνθουσιῶντων Ἀδ.: Ἀδ.:, ὁ Μ.: Γεν.: Γραμμ.: ὠμίλησε περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ δράσεως τοῦ Ἑλλ.: Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ, ἀναλύσας λεπτομερῶς καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Γαλ.: Μεγ.: Ἀνατ.: τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπὶ εἰκοσαετίαν καὶ πλέον εὐεργετικῆ δράσεως τῆς Σ.: Στ.: “Macedonia Risorta,, ἐν τῇ Μακεδονικῇ Πρω-

τελούσα ύπισχνείται άσφαλώς γενναίαν συμβολήν εϊς τὸ ἔργον τοῦ Ἑλλ.: Ἐλευθεροτεκτονισμοῦ.

Σ.: ΣΤ.: «ΗΣΙΟΔΟΣ»

Κατὰ τὴν ἐνταυθα διαμονὴν τῶν ἐκδρομέων τῆς ΑΧΕΠΑ πλετοιοι ἐκ τῶν μεταξὺ αὐτῶν ἐλευθέρων Τεκτόνων ἐπισκέφθησαν τὴν Σ.: Στ.: «Ἡσίδοσ». Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς ἐσπέρας ἐκείνης πρρυερέθησαν ὁ Μέγας ὕπατος ταξίαρχης ἀδ.: Π. Καλογερόπουλος καὶ ἄλλα μέλη τοῦ Ὑπάτου Συμβουλίου. Ὁ Σεβ.: τῆς Στ.: ἀδ.: Γκονίπουλος ἀπηύθυνεν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐξ Ἀμερικῆς ἀδ.: Ἐπισκέπτας, ὁ δὲ Ὑπατος Ταξίαρχης ἀδ.: Καλογερόπουλος ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς κατ' ἔτος ἐπισκέψεως τῆς Πατρίδος παρὰ τέκνων αὐτῆς διαδιούτων ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὴν δράσιν τῆς ΑΧΕΠΑ.

Οἱ ἐπισκέπται τῆς συνεδριάσεως ἐκείνης ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρακολουθήσωσι σοδαράν ὁμηλίαν μετὰ πειραμάτων τοῦ ἀδ.: Ἰω. Βερροίου, καθηγητοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, με θέμα «Αἱ θετικαὶ Ἐπιστήμαι καὶ ὁ Τεκτονισμὸς».

Ἐν τέλει ὁ ἀδ.: Νικ. Δασκαλάκης, τέως Σεβ.:, διηρημήγευσε τὴν ἀγαλλίασιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἐλευθέρων Τεκτόνων δεξιουμένων ἐκάστοτε ἀδ.: ἐξ Ἀμερικῆς.

Παρόραμα διορθωτέον

Ἐπειδὴ εἰς τὸ τεῦχος τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαρτίου καὶ εἰς σελίδα 154 ἀρχομένη διὰ τοῦ τίτλου «Τεκτονικὸν Μνημόσυνον» ἐγένετο σοβαρὸν ὅσον περιέργον τυπογραφικὸν λάθος ἀλλοιώσεως τοῦ ὀνοματεπωνύμου τοῦ ἐκφωνήσαντος τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ρήτορος τῆς Στοᾶς «Ἀρμονίας» ἀδελφοῦ Θωμᾶ Νάτσινα, παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ πάντες τοῦ Πυθαγόρου νὰ διορθώσωσι τὸ λάθος εἰς τὴν εἰρημένην σελίδα 154 ἥτοι νὰ διαγράψωσι μὲν τὸ ἀνύπαρκτον ἄλλως ὀνοματεπωνύμον νὰ γράψωσι δὲ εὐαναγνώστως τὸ τοῦ ἀδελφοῦ **Θωμᾶ Νάτσινα**.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ

ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Ἰνδία

Ἐν Βασσόρα ἐργάζονται ἕξ Στοαί, ἐν Βαγδάτη δύο. Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Ἀγγλοπερσικῆς Ἐταιρείας ἵδρυσαν Στοὰν ἐν Ἀβαδάμ.

Γαλλία

Ἐν Παρισίοις συνεκροτήθη πρό τινος συνέδριον ἐναντίον τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ. Ἐν Λίλλη ἱδρύθη σύλλογος ὑπὸ τὸ ὄνομα «Croisade antimasonnique», πολλαὶ δὲ πόλεις μιμοῦνται τοῦτον.

Ἑλβετία

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς φιλοσοφικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλβετίας ὁ ἀδ.: Δρ. Ulmann ἔκαμε δημοσίας διαλέξεις ἐν Βέρονη, Βασιλεία Ζυρίχη περὶ τοῦ Ἐλευθέρου Τεκτονισμοῦ.

Τὸ ἀκροατήριον ἀποτελούμενον ἕξ ὅλων τῶν τάξεων παρηκολούθει μετὰ μεγίστης προσοχῆς τὰς διαλέξεις καὶ κατεχειροκρότει τὸν ῥήτορα.

Ἰταλία

Εἰς τὴν νῆσον Ustica ὁμοῦ μὲ κοινὸς κακούργους ἀπεστάλησαν καὶ πολιτικοὶ ἐξόριστοι, μεταξὺ δὲ αὐτῶν ὁ Μεγ.: Διδάσκαλος Totigiani, ὁ ὁποῖος εἶναι σχεδὸν τυφλὸς καὶ ἔχει ἀνάγκην εἰδικῆς θεραπείας.

Ἰσπανία

Ἡ Μεγ.: Στοὰ τῆς Ἰσπανίας ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς διεθνοῦς ἐκθέσεως ἐν Σεβίλλη συνεκάλεσε συνέδριον τοῦ Ἰβερὸ - ἰσπανικοῦ Τεκτονισμοῦ. Αἱ ἰσπανικαὶ Στοαὶ ἤρχισαν νὰ ἐργάζωνται πάλιν τακτικῶς παρὰ τὰς κρατούσας ἀντιξόους περιστάσεις.

Νέα Ὑόρκη

Ἡ πλουσιωτέρα μεγάλη Στοὰ τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἡ τῆς Πενσυλβανίας, ἡ ὁποία ἔχει περιουσίαν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων δολλαρίων ἢτοι πεντακοσίων εἴκοσι πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Τὸ «Level Club» ἐν Νέα Ὑόρκη παρέχει εἰς ταξειδεύοντας ἀδελφοὺς καὶ κατοικίαν ἐν δωμάτιον μετὰ λουτροῦ καὶ ραδιοφώνου κοστίζει τρία δολλάρια ἡμερησίως.

Ὁ Henry Ford, ἰδιοκτῆτης τοῦ ὁμωνύμου ἐργοστασίου αὐτοκινήτων εἶναι μέλος τοῦ «Palastina Loge» ἐν Detroit, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἐκ 4000 μελῶν καὶ εἶναι ἡ πολυαριθμοτέρα τοῦ κόσμου.

— Χαρακτηριστικαὶ τῆς ἐργασίας τῶν ἀμερικανικῶν Στοῶν εἶναι αἱ λεγόμεναι «Costum Works». Αἱ Στοαὶ συμπληροῦσι τὴν μύησιν τοῦ 30, διὰ τῆς ἀναπαραστάσεως μιᾶς δραματικῆς σκηνῆς, χωρὶς ὅμως ἐκ ταύτης νὰ παραβλάπτηται ὅπωςδήποτε ἡ κυρίως μύησις, ὑπὸ ἀδελφῶν φερόντων ἐνδυμασίας τῆς ἐποχῆς τοῦ Σολομῶντος. Ἡ ὁμάς αὕτη τῶν ἐνδυμένων ἀδελφῶν μεταβαίνει συχνάκις εἰς ἄλλας Στοὰς καὶ χαίρει ἐξαιρετικῆς ἐκτιμήσεως. Ἐπίσης πολλοὶ ἀνώτεροι βαθμοὶ δίδουσι τοιαύτας παραστάσεις.

Ὁλλανδία

Ἐν Ἀμστερνταμ τὴν 13 Σεπτεμβρίου συνέρχεται τὸ συνέδριον τῆς γενικῆς ἐνώσεως τῶν τεκτόνων. Ὁ σύλλογος οὗτος κύριον σκοπὸν ἔχει τὴν διὰ συνεδρίων συγκέντρωσιν ἀδελφῶν τεκτόνων πασῶν τῶν χωρῶν πρὸς κοινὴν συνεννόησιν ὑπὲρ τῆς ἀδελφώσεως τῶν λαῶν καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης.

Πορτογαλία

Μεγ.: Διδ.: τῆς Μεγ.: Στοᾶς ἐξελέγη ὁ ἐνδ.: ἀδ.: Bernardino Machado, ὁ πρῶν πρόεδρος τῆς Πορτογαλικῆς Δημοκρατίας.

Τσεχοσλοβακία

Ἐν Πρεσβούργῳ ἰδρύθη Μουσεῖον ἐλευθεροτεκτονικόν. Σπουδαιόταται συλλογαὶ παλαιῶν ἐλευθεροτεκτονικῶν ἀντικειμένων ἐδωρήθησαν παρὰ διαφόρων Στοῶν καὶ πολλῶν ἀδελφῶν.

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μεταξύ τῶν πολυειδῶν προσπαθειῶν καὶ ἐπιχειρήσεων ἰδιωτικῆς πρωτοδουλείας, δ' ὧν ἐκδηλοῦται ὁ Ἐθνικὸς Ὄργανισμὸς πρὸς πρόσοδον καὶ ἐκπολιτισμὸν τῆς χώρας, ὑπέροχος ἀνεδείκνυται ὁ θεσμὸς τῆς ἐτησίως ἐν Θεσσαλονίκῃ Διεθνoῦς Ἐκθέσεως, ἣτις ἐπαναλαμβάνεται τὸ τέταρτον ἤδη ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τῆς 30 προσεχoῦς Σεπτεμβρίου, προσιωνιζομένη ἐπιτυχίαν ἀνωτέραν ἢ κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη.

Ἡ τετάρτη Διεθνῆς Ἐκθεσις Θεσσαλονίκης, ὀργανοῦται δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1928 Διατάγματος τῆ συμπράξει τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Γεωργικῶν, Βιομηχανικῶν καὶ Βιοτεχνικῶν Ὄργανώσεων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἐτήσια αὕτη Ἐκθεσις δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ μᾶλλον ὡς ἀγορὰ ἐμπορικῆ, οἷαι αἱ λεγόμεναι ἐμποροπανηγύρεις καὶ ἐπομένως δύναται νὰ χρησιμεύσῃ κατὰ πολὺ ὡς μέσον γνωστοποιήσεως καὶ διάδοσεως τῶν γεωργικῶν, βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν προϊόντων, αἵτινα καὶ ἐπὶ τόπου διαρκούσης τῆς Ἐκθέσεως κατανεχλίσκονται.

Ἐν τῶν τοιοῦτων μονίμων Ἐκθέσεων περιοδικῶς ἐπαναλαμβάνομένων ὡς ἐπίσης καὶ τῶν πλωτῶν ἐκθέσεων, ἐπέρχονται ἄφευκτα καὶ ἀναμφισπότητα τὰ ἐπωφελεῖ ἀποτελέσματα ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, διότι καὶ μόνῃ ἢ ἀπλῇ θέα τῶν διαφόρων προϊόντων ὑπὸ μυριάδων ἐπισκεπτῶν ἀποτελεῖ τὴν σκοπιμωτέραν διαφήμισιν, οἷαν οὐδὲν ἄλλα διαφημιστικὸν μέσον δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ. Ἐξυπηρετεῖται δὲ πολυειδῶς τὸ ἐμπόριον, ἐξαγωγικόν τε καὶ εἰσαγωγικόν, ἰδιαίτατα δὲ τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον.

Διότι ὁ ἔμπορος ἐπισιέπτῃς τῆς Ἐκθέσεως λαμβάνει ἄμεσον γνῶσιν ἐκάστου ἐκθέματος ἐξετάζει τοῦτο ἡρέμα κατὰ τρόπον προσφορώτερον ἢ διὰ δειγματολογίου καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ ἐκθέτου προφορικῶς πληροφορίας, πληροφορίας λεπτομερεστεράς ἢ δι' ἀλληλογραφίας.

Αἱ τοιαῦται ἐκθέσεις, συλλήδῃν εἶπεῖν, φέρουσιν εἰς ἐπαφὴν παραγωγὴν καὶ ἐμπορίαν, παραγωγὴν καὶ κατανάλωσιν καὶ ἐξυπηρετοῦσιν ὀπωσθήποτε τὴν ἰσορροπίαν προσφορᾶς καὶ ζητήσεως. Ἀλλὰ καὶ παρέχουσιν ἐπὶ πλέον ποικίλας ἀφορμὰς πρὸς εἰδικὰς μελέτας τῶν ἔστω καὶ πόρρωθεν ἀσχολουμένων περὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην εἰς διαμόρφωσιν σκέψεων καὶ ἀποκρυστάλλωσιν γνωμῶν πρὸς ἐφαρμογὴν παραγωγικῆς πολιτικῆς, ἀποτελοῦσης τὴν βάσιν τῆς λαϊκῆς εὐημερίας.

IV ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

15-30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1929

Αιτήσεις συμμετοχής εις την "Εκθεσιν ὑποβάλλονται δι' ἐπι-
στολῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς "Εκθέσεως μέχρι τέλους προσε-
χούσ' Ἰουλίου. — Ὁ χῶρος τῆς "Εκθέσεως θεωρεῖται ἐλευθέρω
κελωνειακῆ περιοχῇ. — Ἐκπτώσεις ναύλων 500ο.

Πλείσται ἄλλαι εὐκολαί πρὸς ἐκθέτας καὶ ἐπισκέπτας.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ-ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΟΔΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 22

ΤΗΛΕΓ. ΔΙΕΥΘ.: ΠΑΡΠΑΠ

ΚΩΔ.: Α. Β. C. 6 ΤΗ

ΤΗΛΕΦ.: 14-93

Π. Ν. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΟΥ & Γ. Σ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΣΙΔΗΡΟΣΩΛΗΝΕΣ - ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ
ΑΝΤΛΙΑΙ
BENZINOKINHTOI-ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΟΙ
ΑΝΕΜΟΚΙΝΗΤΟΙ
ΒΑΘΕΩΝ ΦΡΕΑΤΩΝ Κ.Λ.Π.

ΥΛΙΚΑ

ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ - ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ
ΕΡΓΑΛΕΙΑ
ΤΕΧΝΙΤΩΝ - ΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΜΗΧΑΝΩΝ - ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ

Κ. Α. ΜΙΜΗΚΣΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑ

8-ΟΔΟΣ ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ-8

(ΣΤΟΑ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ)

ΑΘΗΝΑΙ

Τηλέφωνον νέον 7-59

Χάρτης γραφῆς, δημοσιογραφικός, περιτυλίξεως, τυπογραφικός
λιθογραφικός, δι' ἐπιδότας κ. τ. λ.

ΚΤΗΜΑΤΟΜΕΣΙΤΗΣ Γ. ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Μητροπόλεως 1 (Πλατεία Συντάγματος)

Ἀθῆναι Τηλ. Νο 159

Ἀγοραὶ — Πωλήσεις — Ἐνοικιάσεις — Δάνεια

“ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΕ.,”

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΖΥΘΟΠΟΙΪΑΣ-ΒΥΝΟΠΟΙΪΑΣ-ΠΑΓΟΠΟΙΪΑΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ:

ΖΥΘΟΥ

ΠΑΓΟΥ

ΨΥΓΕΙΩΝ

ΒΥΝΗΣ

ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 8.19 ή 6.65

Ἀντιπρόσωποι εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος.